

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2570

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ เป็นหน่วยงานราชการภูมิภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในสวนภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริม พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัด ดังนั้น เพื่อให้มีทิศทาง การดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2570 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม และยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมในจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และสภาพแวดล้อมในเชิงพื้นที่ ตลอดจนเป็นเครื่องชี้วัดให้กับผู้ประกอบการ ผู้ลงทุน และผู้สนใจทั่วไปในการศึกษาทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับ จังหวัดใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้อย่างเหมาะสม และเพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ มีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ใช้เป็นกรอบทิศทางในการดำเนินงาน โครงการ กิจกรรม ของหน่วยงาน ตลอดจนใช้เป็นทิศทางในการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานมีความสัมพันธ์สอดคล้องและต่อเนื่องกันทั้งระบบ ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๗
ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร	1
ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560	2
2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1)	2
2.2 แผนระดับที่ 2	3
2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง	8
ส่วนที่ 3 สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2570 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569	9
3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็น	10
3.1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	10
3.1.2 การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	37
3.1.3 ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	43
3.2 สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์รายปี พ.ศ.2569	56
3.2.1 วิสัยทัศน์	56
3.2.2 พันธกิจ	56
3.2.3 แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	56
ส่วนที่ 4 ภาคผนวก	62
4.1 โครงการแบบย่อ	62
4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2569	96
4.3 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของ สอจ.ตามแผนพัฒนาจังหวัด	97
4.4 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของ สอจ. ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด	97

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2570

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ.2570 จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ และภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม มุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริงและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสุรินทร์ ในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก(External Factors) โอกาสและภัยคุกคามในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ เพื่อดำเนินการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในเชิงพื้นที่ต่อไป

ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1)

1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) เป้าหมาย

- ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- การเกษตรสร้างมูลค่า
- พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

- ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้นพร้อมทดสอบความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสมุนไพรมาใช้ทางการแพทย์ เป็นต้น

- ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริม ผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรมและ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม 4.0

2) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมาย

- อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

- ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ มีแผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมให้เกิดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model

2.2 แผนระดับที่ 2

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น การเกษตร

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ 1 ผลผลิตภัณฑ่มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ 2 ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ มีแผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ โดยสนับสนุนเป้าหมายผลผลิตภัณฑ่มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น และด้านผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป สร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร

2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

เกษตรปลอดภัย

• แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์

• เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง ได้แก่ สินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

3) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

เกษตรแปรรูป

• แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต

- ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

• เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ มีแผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ โดยสนับสนุนเป้าหมายผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น และด้านผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป สร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร

ประเด็น การเติบโตอย่างยั่งยืน

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับโลก (อันดับภายใน ปี 2570) น้อยกว่า 40

2) **แผนย่อยของแผนแม่บทฯ** การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

• แนวทางการพัฒนา

1.1) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับชั้น ทั้งระดับมาตรการของประเทศระดับองค์กร และผลิตภัณฑ์ โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย

(1.2) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุนจูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างประสิทธิผล

• เป้าหมายของแผนย่อย

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของไทยลดลง

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ แผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ โดยสนับสนุนให้สถานประกอบการหรือวิสาหกิจชุมชนมีการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีภายใต้นโยบายเศรษฐกิจ BCG มาประยุกต์ใช้ในการยกระดับผลิตภาพการผลิต ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ และมีการใช้ทรัพยากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน และส่งเสริมดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย)

2.2.2 แผนการปฏิรูปประเทศ

ด้านเศรษฐกิจ

๑) ประเด็นการปฏิรูป

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- จัดทำที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการอุตสาหกรรม SMEs
- ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้อบรมและถ่ายทอดองค์ความรู้
- กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน

3) กิจกรรม

- พัฒนางองค์ความรู้ให้แก่สถานประกอบการ ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน
- พัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน เพื่อเพิ่มมูลค่ารวมถึงผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตสินค้า โดยส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4) เป้าหมายกิจกรรม

- สถานประกอบการ ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีการผลิต/นวัตกรรม การเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ผลิตภัณฑ์ได้รับการพัฒนา มีรูปแบบใหม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

ด้านเศรษฐกิจ

1) ประเด็นการปฏิรูป

เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

2) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- จัดทำที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการอุตสาหกรรม SMEs
- ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้อบรมและถ่ายทอดองค์ความรู้
- กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน

3) กิจกรรม

- การให้ความรู้การจัดทำแผนและมาตรฐานหรือกิจกรรมส่งเสริมการประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- สร้างเครือข่ายสถานประกอบการให้เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว และธรรมาภิบาลภาคอุตสาหกรรม

4) เป้าหมายกิจกรรม

- สถานประกอบการ ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.2.3 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

1) เป้าหมายหลัก เพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

2) องค์กรประกอบที่ 1 เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)

3) หมายเหตุที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นแหล่งรายได้ และการจ้างงานที่สำคัญ ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรของไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายหลายประการที่อาจลดทอนความสามารถในการแข่งขัน อาทิ การแข่งขันด้านราคาที่รุนแรงขึ้นในกลุ่มสินค้าที่มี มูลค่าเพิ่มต่ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรฐานด้านความปลอดภัยในระดับนานาชาติที่เข้มงวดขึ้น ต้นทุนในการจัดหาปุ๋ยเพื่อการเกษตรและค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้นในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าของ เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีอัตโนมัติ และเทคโนโลยีดิจิทัล จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสามารถนำมาใช้จัดการกับความเสี่ยงและข้อจำกัดข้างต้น

2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. 2569 ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. 2569 ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2562 - 2580) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562 -2570) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. 2561-2570 โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2565 – 2569 โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. 2564 - 2573 สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสีย อุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ (2566-2570)
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ส่วนที่ 3 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2570 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

การจัดทำแผนเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการภาครัฐ โดยช่วยในการวางกรอบการดำเนินงานและการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 วันที่ 30 เมษายน 2562 มาตรา 4 “มาตรา 16 ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผน 5 ปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง”

นอกเหนือไปจากนั้น คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2562 ให้นำหน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับที่ 3 ในความรับผิดชอบตามนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 ซึ่งได้จำแนกแผนออกเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วย แผนระดับที่ 1 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับที่ 2 ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนความมั่นคง และแผนระดับที่ 3 เป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ 1 และแผนระดับที่ 2 ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือจัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด หรือจัดทำขึ้นตามพันธกรณีหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศ อาทิเช่น แผนของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ แผนบูรณาการ รวมถึงแผนปฏิบัติการทุกระดับ ทั้งนี้ การปรับปรุงแผนระดับที่ 3 ของหน่วยงานต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ.2570 เป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ 1 และแผนระดับที่ 2 ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยครอบคลุมถึงสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมอยู่เสมอ ตลอดจนใช้เป็นกรอบในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์ ให้บรรลุตามเป้าหมายของแผนต่อไป

3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2570

3.1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

◆ ความเป็นมา

จังหวัดสุรินทร์ เป็นจังหวัดที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานจังหวัดหนึ่ง จากหลักฐานทางโบราณคดีที่พบในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ สันนิษฐานได้ว่าเป็นพื้นที่ที่เคยมีการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์เมื่อประมาณ 2,500 ปีล่วงมาแล้วในสมัยที่พวกขอมเรืองอำนาจอยู่ในบริเวณนี้ เมื่อขอมเสื่อมอำนาจลง เมืองสุรินทร์ได้ถูกทิ้งร้างจนกลายเป็นป่าอยู่ยาวนานจนกระทั่งถึง พ.ศ. 2306 หลวงสุรินทร์ภักดี (เชียงปุม) ซึ่งเดิมเป็นหัวหน้าหมู่บ้านเมืองที่ได้ขอให้เจ้าเมืองพิมายกราบบังคมทูลขอพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จากพระเจ้าอยู่หัวพระที่นั่งสุริยามรินทร์ ย้ายหมู่บ้านจากบ้านเมืองที่มาตั้งอยู่ที่บริเวณบ้านคูประทาย บริเวณซึ่งเป็นที่ตั้งเมืองสุรินทร์ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากเห็นว่าเป็นบริเวณที่มีชัยภูมิเหมาะสม มีกำแพงค่ายคูน้ำ ล้อมรอบ 2 ชั้น มีน้ำอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การประกอบอาชีพและอยู่อาศัย ต่อมาหลวงสุรินทร์ภักดีได้กระทำความดีความชอบเป็นที่โปรดปราน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกบ้านคูประทายเป็น “เมืองประทายสมันต์” และเลื่อนบรรดาศักดิ์หลวงสุรินทร์ภักดี เป็น “พระสุรินทร์ภักดีศรีณรงค์จางวาง” ให้เป็นเจ้าเมืองปกครอง

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 1 (พ.ศ. 2329) พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อ “เมืองประทายสมันต์” เป็น “เมืองสุรินทร์” ตามสร้อยบรรดาศักดิ์ของเจ้าเมือง เมืองสุรินทร์มีเจ้าเมืองปกครองสืบเชื้อสายกันมารวม 11 คน จนถึง พ.ศ. 2451 ได้มีการปรับปรุงระบบบริหารราชการแผ่นดินเป็นแบบเทศาภิบาล ส่วนกลางจึงได้แต่งตั้งพระกรุงศรีบุรีรักษ์ (สุ่ม สุมานนท์) มาดำรงตำแหน่งข้าหลวงประจำจังหวัดหรือ ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นคนแรกของเมืองสุรินทร์

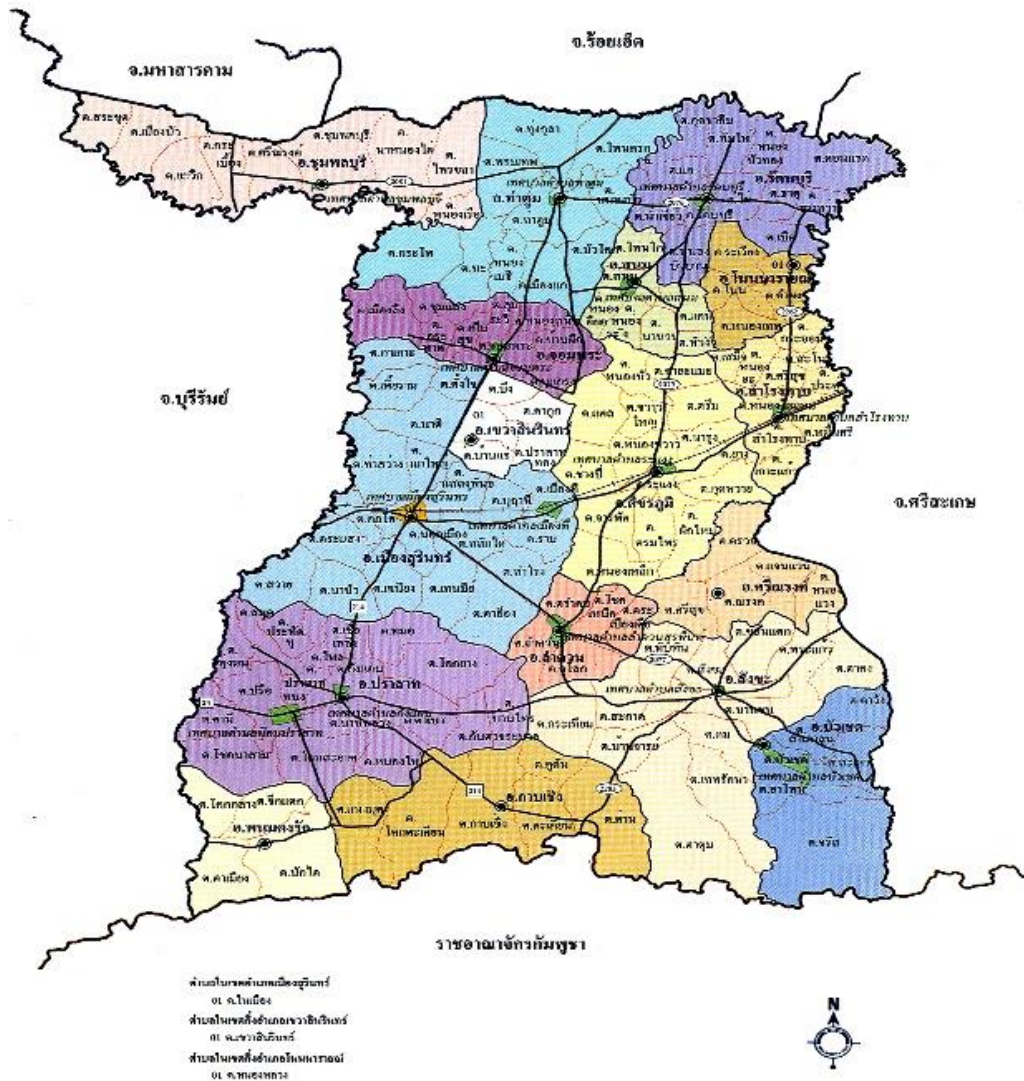
◆ ลักษณะทางกายภาพ

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสุรินทร์ มีเนื้อที่ประมาณ 8,124.06 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 5,077,535 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.58 ของพื้นที่ทั้งประเทศ หรือร้อยละ 4.80 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่เป็นอันดับที่ 40 ของประเทศ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นแวงที่ 103 และ 105 องศาตะวันออก เส้นรุ้งที่ 15 และ 16 องศาเหนือ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ทางรถยนต์ประมาณ 450 กิโลเมตร ทางรถไฟ 420 กิโลเมตร อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ และสุรินทร์ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดมหาสารคาม
 ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดศรีสะเกษ
 ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดบุรีรัมย์
 ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดอุดรธานี ราชอาณาจักรกัมพูชา ในพื้นที่

4อำเภอ คือ บัวเขต สังขะ กาบเชิง และพนมดงรัก ความยาวตลอดแนวชายแดนประมาณ 125 กิโลเมตร

ภาพที่ 1 แผนที่จังหวัดสุรินทร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสุรินทร์ตั้งอยู่บนที่ราบสูงโคราช มีลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบสลับสันดอนลาดต่ำจากทิศใต้ไปทางทิศเหนือสู่แม่น้ำมูล สภาพภูมิประเทศแบ่งออกได้เป็น 3 เขต ดังนี้

เขตตอนเหนือของจังหวัด พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ (อำเภอจอมพระ อำเภอสนม) และที่ราบลุ่ม (อำเภอชุมพลบุรี อำเภอท่าตูม อำเภอรัตนบุรี และอำเภอโนนนารายณ์) พื้นที่ทางตอนเหนือ จะมีป่าโปร่งและทุ่งใหญ่อยู่เป็นบางตอน ซึ่งอยู่ในที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลในเขตของ “ทุ่งกุลาร้องไห้” พื้นที่จะต่ำมากในเขตอำเภอท่าตูม และอำเภอชุมพลบุรี ทำให้มีน้ำท่วมในฤดูฝน

เขตตอนกลางของจังหวัด พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม แต่มีพื้นที่บางส่วนเป็นที่ดอนสลับที่ลุ่มดอนลาด เช่นเดียวกัน (อำเภอเมืองสุรินทร์ อำเภอเขวาสินรินทร์ อำเภอศีขรภูมิ อำเภอสำโรงทาบ อำเภอลำดวน และอำเภอศรีณรงค์) แต่ไม่มากเท่าทางตอนใต้ของจังหวัด

เขตตอนใต้ของจังหวัด สภาพพื้นที่เป็นพื้นที่ราบสูง มีภูเขาสลับซับซ้อนหลายลูก มีป่าดิบสลับป่าเบญจพรรณตามบริเวณแนวชายแดน (อำเภอบัวเชด อำเภอสังขะ อำเภอกาบเชิง และอำเภอพนมดงรัก) ที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย ถัดจากบริเวณภูเขาสูงจะเป็นบริเวณที่ราบสูงลุ่มๆ ดอนๆ ลาดเทมีลักษณะเป็นลูกคลื่นดอนลาดมาก (ด้านทิศเหนือของอำเภอปราสาท และอำเภอสังขะ) และจะค่อยๆ ลาดเทไปทางตอนกลาง และตอนเหนือของจังหวัด

ลักษณะภูมิอากาศและฤดูกาล

จังหวัดสุรินทร์อยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล 2 ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้จังหวัดสุรินทร์มีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดพามวลอากาศชื้นจากทะเลและมหาสมุทร เข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝนประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคมทำให้มีฝนตกชุกทั่วไป ฤดูกาลของจังหวัดสุรินทร์พิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้ เป็น 3 ฤดู ดังนี้

ฤดูหนาว เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย อากาศโดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง โดยมีอากาศหนาวจัดในบางวันและเดือนที่มีอากาศหนาวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคม - มกราคม แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของ บริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่แผ่ลงปกคลุมประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

ฤดูร้อน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงที่มีอากาศร้อนอบอ้าว โดยทั่วไป โดยเฉพาะเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดของปี

ฤดูฝน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเอาความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย ประกอบกับในช่วงดังกล่าวร่องความกดอากาศต่ำที่พาดอยู่บริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพาดผ่านบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ทำให้อากาศเริ่มชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป โดยเฉพาะเดือนสิงหาคมเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกหนาแน่นมากที่สุดในรอบปีแต่อย่างไรก็ตามนอกจากปัจจัยดังกล่าวที่ทำให้มีฝนตกชุกแล้ว ยังขึ้นอยู่กับอิทธิพลของพายุหมุน เขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าใกล้หรือเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

◆ ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

การปกครอง

จังหวัดสุรินทร์แบ่งการปกครองออกเป็น 17 อำเภอ 158 ตำบล 2,128 หมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) 1 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 27 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 144 แห่ง ชุมชน 41 ชุมชน

ตารางที่ 1 แสดงเขตการปกครอง จำแนกเป็นรายอำเภอจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)		ที่ว่าการอำเภอ ห่างจากศาลากลางจังหวัด (กม.)	จำนวน				
	จำนวน	ร้อยละ		ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลนคร/ เมือง/ตำบล	อบต.	ชุมชน
1. เมืองสุรินทร์	903.84	11.13	-	20	290	2	20	32
2. ปราสาท	908.84	11.19	28	18	241	3	17	-
3. สังขะ	1,009.00	12.42	47	12	187	1	12	9
4. ศีขรภูมิ	561.61	6.91	34	15	228	2	14	-
5. รัตนบุรี	202.83	2.50	70	12	162	1	12	-
6. ท่าตูม	643.26	7.92	52	10	165	2	9	-
7. สำโรงทาบ	375.25	4.62	54	10	100	2	9	-
8. ชุมพลบุรี	520.26	6.40	91	9	124	5	5	-
9. จอมพระ	314.00	3.87	26	9	105	3	7	-

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)		ที่ว่าการ อำเภอ ห่างจากศาลา ากลางจังหวัด (กม.)	จำนวน				
	จำนวน	ร้อยละ		ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลนคร/ เมือง/ตำบล	อบต.	ชุมชน
10. สนม	203.00	2.50	51	7	79	2	6	-
11. บัวเขต	479.00	5.90	70	6	68	1	6	-
12. ลำดวน	301.00	3.71	26	5	51	1	5	-
13. กาบเชิง	574.00	7.07	58	6	86	2	4	-
14. ศรีณรงค์	410.00	5.05	64	5	64	-	5	-
15. พนมดงรัก	318.00	3.91	78	4	55	-	4	-
16. เขวาสินรินทร์	201.00	2.47	14	5	55	1	4	-
17. โนนนารายณ์	199.17	2.45	72	5	68	-	5	-
รวม	8,124.06	100.00		158	2,128	28	144	41

โครงสร้างประชากร

จังหวัดสุรินทร์เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณีและความเป็นอยู่เนื่องจากประชากรที่พูดภาษาต่างกัน 3 กลุ่ม หรือ “สุรินทร์ 3 เผ่า” คือ เขมร กูย และลาว แต่ประชากรทั้งหมดมีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย มีความสามัคคี อยู่ร่วมกันอย่างสงบ ต่างได้รักษาวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา ของตนไว้เป็นอย่างดี และเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นจังหวัดสุรินทร์ โดยประชากรส่วนใหญ่ยังคงประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม มีการทำนาข้าว ทำสวน และเพราะปลูกพืชไร่ชนิดต่าง ๆ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด ยางพารา อาชีพสำคัญรองลงมา คือ การเลี้ยงไหม ข้อมูลสำนักบริการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ ปี พ.ศ.2568 จังหวัดสุรินทร์มีประชากรทั้งสิ้น 1,355,127 คน แยกเป็นชาย 672,233 คน เป็นหญิง 682,894 คน ซึ่งอำเภอเมืองสุรินทร์ จะมีประชากรสูงที่สุด ร้อยละ 15.97 รองลงมาคืออำเภอปราสาท และอำเภอศีขรภูมิ ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามเพศ จะเห็นว่ามีเพศหญิงมากกว่าชายอยู่เล็กน้อย

◆ ข้อมูลเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี 2568

เศรษฐกิจประเทศไทย ปี 2568 มีแนวโน้มชะลอตัวจากปี 2567 ตามแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการดำเนินมาตรการขึ้นภาษีนำเข้าเพื่อการตอบโต้ทางการค้าของสหรัฐฯ และมาตรการตอบโต้จากประเทศคู่ค้าสำคัญ รวมทั้งผลกระทบทางอ้อม ผ่านแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก ขณะเดียวกันการผลิตภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับแรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของสินค้านำเข้าและการแข่งขันทางด้านราคาที่มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น การชะลอตัวของส่งออกและการผลิตท่ามกลางความไม่แน่นอน ของมาตรการทางการค้าและเศรษฐกิจโลก มีแนวโน้มที่จะส่งผลให้การฟื้นตัวของการลงทุนภาคเอกชนมีความล่าช้าออกไป นอกจากนี้ การขยายตัวของเศรษฐกิจยังมีข้อจำกัดจากภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง รวมถึงความเสี่ยงจากแนวโน้มความผันผวนในภาคเกษตร ทั้งผลผลิตและราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยยังมีแรงสนับสนุนสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากรายจ่ายลงทุนภาครัฐ การขยายตัวของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ รวมถึงการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยสนับสนุน

1) การเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากรายจ่ายภาครัฐโดยเฉพาะรายจ่ายลงทุน สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเหลือปีประจำปีงบประมาณ 2568 ดังนี้ (1) การเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 ในวงเงินรวม 3.685 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.9 จากปีงบประมาณก่อนหน้า โดยเมื่อพิจารณาจากสมมติฐานอัตราเบิกจ่ายที่คาดว่าจะได้ในกรณีฐาน สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 91.2 แบ่งเป็น งบรายจ่ายประจำปีร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 70.0 ตามลำดับ ส่งผลให้คาดว่าจะมีเม็ดเงินงบประมาณที่มีการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจรวม 3.36 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 จากปีก่อน แบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 2.73 ล้านล้านบาท (ลดลงร้อยละ 3.3) และรายจ่ายลงทุน 6.26 แสนล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 40.8) และ (2) กรอบงบประมาณรายจ่ายเหลือปีประจำปีงบประมาณ 2568 รวมทั้งสิ้น 2.75 แสนล้านบาท ถือเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2563 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 70.6 จากปีงบประมาณก่อนหน้า เนื่องจากความล่าช้าในกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 แบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 4.21 หมื่นล้านบาท และรายจ่ายลงทุน 2.33 แสนล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 56.9 และร้อยละ 73.5 ตามลำดับ

2) การขยายตัวของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ ที่ยังมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง ตามการขยายตัวของค่าใช้จ่ายในหมวดบริการ และหมวดสินค้าไม่คงทนเป็นสำคัญ สะท้อนจากการขยายตัวของดัชนีการบริโภคภาคเอกชน โดยเฉพาะในหมวด บริการและสินค้าไม่คงทนที่ขยายตัวร้อยละ 7.8 และร้อยละ 0.7 ในไตรมาสแรก ของปี 2568 โดยการบริโภคมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจาก ตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่ง สะท้อนจาก อัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 0.89 ในไตรมาสแรกของปี 2568 เทียบกับร้อยละ 1.01 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน รวมทั้งแนวโน้มการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของจำนวนการจ้างงาน นอกภาคเกษตร ประกอบกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ ที่ส่งผลให้ การดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลายลง

3) การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว โดยเป็นผลมาจาก (1) แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ แม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วง 4 เดือนแรก (มกราคม - เมษายน 2568) มีจำนวนทั้งสิ้น 12.1 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.3 จากช่วง เดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกล (Long Haul) เพิ่มขึ้น อาทิ รัสเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.4) ฝรั่งเศส (เพิ่มขึ้น ร้อยละ 21.4) และอิสราเอล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 91.1) และ คาดว่านักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูงกว่าระดับก่อนหน้าการแพร่ระบาดโควิด-19 ซึ่งจะสามารถชดเชยการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะใกล้ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยว จากจีนและมาเลเซียได้ ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกลดังกล่าวยังมีแนวโน้มที่ จะส่งผลให้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติปรับตัวเพิ่มขึ้น และคาดว่าจะทำให้รายรับ จากนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มสูงขึ้นจากปีก่อน นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีปัจจัยสนับสนุนจาก การเพิ่มขึ้นของ เส้นทางบิน รวมทั้งการจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะ การดำเนินภายใต้กรอบนโยบายปีท่องเที่ยวไทย 2568 (Amazing Thailand Grand Tourism & Sport Year 2025) และการเป็นเจ้าภาพกีฬาซีเกมส์ ในช่วงเดือนธันวาคม 2568 และ (2) แนวโน้ม การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยเฉพาะกลุ่มท่องเที่ยวเมืองหลัก ส่วนหนึ่งเป็น ผลมาจากการจัดกิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

ภาวะเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี 2568

ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายงาน ภาวะเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวที่ 1.2 - 2.2 % ผลจาก สภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยส่งผลให้ ผลผลิตเกษตรขยายตัวในทุกพืชสำคัญ ทำให้การผลิต ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวตามหมวดอาหารด้านภาคการค้า ขยายตัวจากรายได้ภาคเกษตรที่อยู่ใน เกณฑ์ดี อีกทั้งบางส่วนยัง ได้รับผลดีจากมาตรการกระตุ้นจากภาครัฐ ช่วยสนับสนุนการบริโภค

ขณะที่ภาคก่อสร้างขยายตัว โดยได้รับอานิสงส์จากการลงทุนก่อสร้างภาครัฐ อย่างไรก็ตาม ภาคอสังหาริมทรัพย์ ยังคง หดตัวจากอุปสงค์ที่อ่อนแอและภาระหนี้ที่ยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้การฟื้นตัวช้ากว่าที่ประเมินไว้

ภาคเกษตร ขยายตัว จากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยในช่วงเพาะปลูก ทั้งข้าว ยางพารา อ้อย และมันสำปะหลัง โดยยางพาราขยายตัวจากแรงส่งด้านราคาและผลผลิตที่ดีต่อเนื่อง และมันสำปะหลัง ขยายตัวตามการเพิ่มพื้นที่ปลูกเพื่อทดแทนอ้อยและข้าวโพดที่มีต้นทุนสูงขึ้น ทั้งนี้ สถานการณ์ โรคใบด่างคาดว่าปรับตัวดีขึ้นบ้าง

ภาคอุตสาหกรรม ขยายตัว จากหมวดอาหารที่ขยายตัวต่อเนื่องจากปัจจัยสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อผลผลิต ทางการเกษตร ทำให้การผลิตยางพาราแปรรูป การผลิตน้ำตาล และการสีข้าวปรับตัวดีขึ้น

ภาคการค้า ขยายตัวเล็กน้อย จากรายได้ภาคเกษตรที่อยู่ในเกณฑ์ดี ช่วยพยุงการใช้จ่ายสินค้าอุปโภคบริโภค อีกทั้งบางส่วนยังได้รับผลดีจากมาตรการกระตุ้นจากภาครัฐในระยะถัดไป อย่างไรก็ตาม ประชาชนยังมีความกังวลเรื่องค่าครองชีพที่อยู่ในระดับสูง รวมถึงความตึงตัวในภาคการเงินและ ภาระหนี้ ทำให้การบริโภคในหมวดยานยนต์ยังฟื้นตัวช้า

ภาคการก่อสร้าง กลับมาขยายตัว จากการลงทุนก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ตามงบประมาณปี 68 ที่ได้รับการจัดสรรมากขึ้น รวมถึงมีเม็ดเงินเบิกจ่ายเหลือมปีจากปี 67

ภาคอสังหาริมทรัพย์ หดตัว โดยผู้บริโภครู้สึกว่าเป็นกลุ่มใหญ่ยังประสบปัญหาด้านกำลังซื้อภาระหนี้และคุณภาพของสินเชื่อที่ด้อยลง ส่งผลให้การฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ ขณะที่ผู้บริโภครู้สึกไม่มั่นใจ มองว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจยังมีความไม่แน่นอน ทำให้ส่วนใหญ่ยังชะลอการซื้ออสังหาริมทรัพย์ออกไปก่อน

(ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product : GRP)

จากข้อมูลของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาจากสัดส่วนของมูลค่า ผลิตภัณฑ์ภาค (GRP) ณ ราคาประจำปี ในปี 2566 พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค (GRP) 1,808,413 ล้านบาท (ปี 2565 เท่ากับ 1,776,603) คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 10.07 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวต่อปี 99,271 บาท (ปี 2565 มีมูลค่า 97,107 บาท) สำหรับ ภาคที่มีผลิตภัณฑ์ภาค (GRP) มากที่สุด ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล 8,570,179 ล้านบาท สัดส่วน ร้อยละ 47.73 ของ ผลิตภัณฑ์

มวลรวมภายในประเทศ (GDP) รองลงมา ได้แก่ภาคตะวันออก 3,229,062 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 17.98 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค

ภาค	มูลค่า GRP ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)		GRP ต่อคนต่อปี (บาท)	
	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2565	ปี 2566
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1,776,603	1,808,413	97,107	99,271
เหนือ	1,331,011	1,390,863	118,630	124,552
ใต้	1,399,940	1,437,591	143,682	146,832
ตะวันออก	3,274,507	3,229,062	514,552	496,847
ตะวันตก	645,263	636,869	176,369	174,207
กลาง	900,039	881,689	283,891	278,250
กทม.และปริมณฑล	8,050,640	8,570,179	462,701	488,534
เฉลี่ยทั้งประเทศ	2,482,572	2,564,952	248,788	256,345
GDP ประเทศ	17,378,002	17,954,667	248,788	256,345

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 3 แสดงอัตราการขยายตัวและโครงสร้างรายได้จากการผลิตรายภาค (ร้อยละ)

ภาค	อัตราขยายตัว/หดตัว (ร้อยละ)		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี	
	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2565	ปี 2566
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.30	-0.64	10.22	10.07
เหนือ	2.05	1.90	7.66	7.75
ใต้	3.64	3.79	8.06	8.01
ตะวันออก	1.74	0.73	18.84	17.98
ตะวันตก	4.05	-4.17	3.71	3.55
กลาง	-2.18	-3.33	5.18	4.91
กทม. และปริมณฑล	3.55	3.93	46.33	47.73
ประเทศ	2.58	2.02	100.00	100.0

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์)

ในปี พ.ศ. 2566 จะพบว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จังหวัดนครราชสีมา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) มากที่สุด เท่ากับ 343,510 ล้านบาท ขณะที่จังหวัดสุรินทร์ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เท่ากับ 92,775 ล้านบาท สัดส่วน

14.88 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์ เพิ่มขึ้นจากปี 2565 จำนวน 3,078 ล้านบาท

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคนต่อปี (GPP per capita)

จากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า จังหวัดนครราชสีมา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่อปี 137,864 บาท รองลงมาเป็นจังหวัดบุรีรัมย์ มีมูลค่า ผลิตภัณฑ์ต่อหัวต่อปี 91,636 บาทจังหวัดสุรินทร์ มีมูลค่า ผลิตภัณฑ์ต่อหัวต่อปี 89,852 บาท และจังหวัดชัยภูมิ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อหัวต่อปี 85,951 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปีของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ที่	จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี			ขยายตัว/หดตัว (ร้อยละ)		
		ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
1	นครราชสีมา	127,585	135,624	137,864	6.43	1.81	-1.07
2	ชัยภูมิ	75,081	81,129	85,951	3.97	1.20	1.66
3	บุรีรัมย์	82,195	88,883	91,636	5.40	2.33	-0.20
4	สุรินทร์	82,630	86,150	89,852	1.25	-0.68	0.70
	ค่าเฉลี่ยกลุ่มจังหวัดฯ	101,113	107,769	110,867	5.13	1.45	-0.32
	ค่าเฉลี่ยภาคฯ	92,043	97,107	99,271	4.23	1.30	-0.64
	ค่าเฉลี่ยประเทศ	232,274	248,788	256,345	1.55	2.58	2.02

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 5 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง 1

ที่	จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวม GPP (ล้านบาท)			อัตราการขยายตัว/หดตัว GPP ณ ราคาปีฐาน (ร้อยละ)		
		ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
1	นครราชสีมา	319,250	338,682	343,510	6.43	1.81	-1.07
2	ชัยภูมิ	69,524	74,692	78,665	3.97	1.20	1.66
3	บุรีรัมย์	98,752	106,000	108,467	5.40	2.33	-0.20
4	สุรินทร์	86,746	89,698	92,775	1.25	-0.68	0.70
	เฉลี่ยกลุ่ม จังหวัด	143,568	152,268	155,854	4.26	1.16	0.28

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รายได้ประชากร

มูลค่าเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดขึ้นอยู่กับการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมที่ประกอบด้วยการผลิตภาคยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งรถพ่วงการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ยกเว้นเครื่องจักร การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2564 ประชากรจังหวัดสุรินทร์มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อคนต่อปี เท่ากับ 457,736 บาท และจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2563 มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 22,875 บาท และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ 17,036 บาท ต่อเดือนต่อครัวเรือน และหนี้สินเฉลี่ย 50,753 บาท โดยค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะใช้จ่ายเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง และค่าที่อยู่อาศัย เครื่องแต่งบ้าน

ด้านเกษตรกรรม

ภาคการเกษตร มีข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้เกษตรกร ในปี 2567 มีพื้นที่เพาะปลูกข้าว 3,411,174.50 ไร่ มีการใช้พื้นที่เกษตรกรรมรวม ทั้งสิ้น 3,976,439.65 ไร่ โดยมีพืชหลักคือ “ข้าว” ซึ่งครอบคลุมพื้นที่มากถึง 3,411,174.50 ไร่ หรือคิดเป็น สัดส่วน ร้อยละ 85.77 ของพื้นที่ทั้งหมด แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของข้าวในฐานะพืชเศรษฐกิจหลักของ พื้นที่ ทั้งในแง่การดำรงชีวิต การตลาด และความคึกคักในระบบการผลิต เกษตรกรส่วนใหญ่ยังเลือกปลูกข้าว แม้จะเผชิญกับความผันผวนของราคา เนื่องจากมีองค์ความรู้ดั้งเดิม ระบบชลประทาน เครื่องจักรกลรองรับ และยังสามารถนำมาใช้บริโภคในครัวเรือนได้ รองลงมาคือ “ยางพารา” มีพื้นที่เพาะปลูก 211,204.20 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 5.31 แม้ไม่ใช่พืชท้องถิ่นดั้งเดิม แต่ได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้มีการขยายพื้นที่ปลูกมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันเกษตรกรบางส่วนเริ่มชะลอ

การปลูก ยาง เนื่องจากราคาผันผวนและต้นทุนสูง พืชที่มีพื้นที่เพาะปลูกมากเป็นอันดับสาม ได้แก่ “อ้อย” จำนวน 195,895.36 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 4.93 ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับการเติบโตของอุตสาหกรรมน้ำตาลใน ภาคอีสานตอนล่าง แม้จะมีศักยภาพในเชิงอุตสาหกรรม แต่อ้อยยังประสบปัญหา ด้านแรงงานและความต้องการ น้ำในฤดูแล้ง “มันสำปะหลัง” มีพื้นที่เพาะปลูก 152,662.96 ไร่ หรือ ร้อยละ 3.84 เป็นอีกหนึ่งพืชเศรษฐกิจที่ นิยมปลูก เนื่องจากปลูกง่าย ทนแล้ง แต่ราคาตลาดและโรคพืช เป็นข้อจำกัดที่สำคัญ พืชเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่น ปาล์มน้ำมัน (3,351.78 ไร่ / 0.08%), ทูเรียน (1,825 ไร่ / 0.05%), มะพร้าว (467 ไร่ / 0.01%), อินทผลัม (293.80 ไร่ / 0.01%), ลำไย (227 ไร่ / 0.01%), เงาะ (135 ไร่ / 0.00%), ส้มโอ (50 ไร่ / 0.00%) และ ข้าวโพด (47.05 ไร่ / 0.00%) มีพื้นที่ปลูก น้อยมากเมื่อเทียบกับพืชหลัก อาจเนื่องจากข้อจำกัดด้าน สภาพแวดล้อม ความไม่คุ้นชินของเกษตรกร หรือความไม่แน่นอนของตลาดรับซื้อ จากข้อมูลนี้สามารถสรุปได้ ว่า พื้นที่เกษตรกรรมยังคงพึ่งพาพืช ไม่กี่ชนิดเป็นหลัก โดยเฉพาะข้าวซึ่งมีบทบาทสูงสุด ขณะที่พืชเศรษฐกิจ ชนิดอื่น ๆ ยังมีการกระจาย ตัวอย่างจำกัด สะท้อนถึงโครงสร้างการผลิตที่ยังไม่หลากหลายมากนัก

ด้านการปศุสัตว์

จังหวัดสุรินทร์มีเกษตรกร ทำการปศุสัตว์เป็นจำนวนมาก ได้แก่ โคเนื้อ โคนม กระบือ ไก่พื้นเมือง ไก่เนื้อ และไข่ไก่ และสุกร เป็นต้น ซึ่งจังหวัดสุรินทร์มีการเลี้ยงโคเนื้อมากเป็นอันดับ สองในประเทศไทยรองจากจังหวัดนครราชสีมา

ด้านอุตสาหกรรม

ในปี 2568 จังหวัดสุรินทร์ มีโรงงานอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ลงวันที่ 26 เมษายน 2562 ข้อมูล ณ ธันวาคม 2568 มีจำนวนทั้งสิ้น 402 โรงงาน เงินลงทุน 26,021.83 ล้านบาท คนงานรวม 15,984 คน โดยแยกเป็นประเภทได้ 21 ประเภท รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมประเภท/สาขาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

No	ประเภท/สาขาอุตสาหกรรม	จำนวน (โรงงาน)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	สัดส่วน โรงงาน	สัดส่วน เงินลงทุน	สัดส่วน คนงาน
1	อุตสาหกรรมการเกษตร	๗๐	3,702.22	1,028	17.41	14.23	6.43
2	อุตสาหกรรมอาหาร	42	6,571.10	1,606	10.45	25.25	10.05
3	อุตสาหกรรมเครื่องตี	8	658.62	339	1.99	2.53	2.12
4	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	3	15.50	93	0.75	0.06	0.58
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	2	309.91	8,500	0.50	1.19	53.18
6	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	-	-	-	-	-	-
7	อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๕๔	1,094.49	984	13.43	4.21	6.16
8	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	10	129.04	362	2.49	0.50	2.26
9	อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	-	-	-	-	-	-
10	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	-	-	-	-	-	-
11	อุตสาหกรรมเคมี	2	4.05	14	0.50	0.02	0.09
12	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	18	665.65	202	4.48	2.56	1.26
13	อุตสาหกรรมยาง	2	95.70	90	0.50	0.37	0.56
14	อุตสาหกรรมพลาสติก	21	864.78	304	5.22	3.32	1.90
15	อุตสาหกรรมอโลหะ	๖๕	1,172.45	797	16.17	4.51	4.99
16	อุตสาหกรรมโลหะ	1	1.10	11	0.25	0.00	0.07
17	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	26	403.16	329	6.47	1.55	2.06
18	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	6	190.26	138	1.49	0.73	0.86
19	อุตสาหกรรมไฟฟ้า	-	-	-	-	-	-
20	อุตสาหกรรมขนส่ง	26	476.80	538	6.47	1.83	3.37
21	อุตสาหกรรมอื่นๆ	๔๖	9,667.01	649	11.44	37.15	4.06
รวม		402	26,021.83	15,984	100	100	100

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2568

หมายเหตุ มีจำนวนเงินลงทุนจำนวนมากที่สุดในลำดับ 1-3
 มีจำนวนโรงงานจำนวนมากที่สุดในลำดับ 1-3

การแบ่งจำพวกโรงงานอุตสาหกรรม แบ่งเป็น จำพวก 2 และจำพวก 3 ได้ดังนี้
จำพวก 2 จำนวน 5 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 1.24 ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 13.98 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 0.05 ของเงินทุนทั้งหมด และคนงานรวม 94 คน สัดส่วนร้อยละ 0.59 ของคนงานทั้งหมด

จำพวก 3 จำนวน 397 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 98.76 ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 26,007.85 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 99.95 ของเงินทุนทั้งหมด และคนงานรวม 15,890 คน สัดส่วนร้อยละ 99.41 ของคนงานทั้งหมด รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม (แยกตามจำพวก)

จำพวก	จำนวน (โรงงาน)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	สัดส่วน โรงงาน	สัดส่วน เงินลงทุน	สัดส่วน คนงาน
2	5	13.98	94	1.24	0.05	0.59
3	397	26,007.85	15,890	98.76	99.95	99.41
รวม	402	26,021.83	15,984	100	100	100

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

การแบ่งโรงงานอุตสาหกรรม ตามขนาดโรงงาน มีดังนี้

ขนาดเล็ก (เงินทุน ไม่เกิน 50 ล้านบาท) จำนวน 326 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 81.09 ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 4,620.32 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 17.76 ของเงินทุนทั้งหมด และคนงานรวม 4,135 คน สัดส่วนร้อยละ 25.87 ของคนงานทั้งหมด

ขนาดกลาง (เงินทุน 50 - 200 ล้านบาท) จำนวน 61 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 15.17 ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 4,898.53 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 18.82 ของเงินทุนทั้งหมด และคนงานรวม 4,053 คน สัดส่วนร้อยละ 25.36 ของคนงานทั้งหมด

ขนาดใหญ่ (เงินทุนมากกว่า 200 ล้านบาท) จำนวน 15 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 3.78 ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 16,502.98 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 63.63 ของเงินทุนทั้งหมด และคนงานรวม 7,796คน สัดส่วนร้อยละ 48.88 ของคนงานทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามรายอำเภอ พบว่า มีโรงงานตั้งอยู่
สูงสุด (10 อันดับ) จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้

ลำดับที่ 1 อำเภอเมืองสุรินทร์ จำนวน 179 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 44.95
ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 8,236.21 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 31.65 ของเงินทุนทั้งหมด คนงานรวม
3,475 คน สัดส่วนร้อยละ 21.74 ของคนงานทั้งหมด และแรงแม้รวม 212,275.34 แรงแม้ สัดส่วนร้อยละ 21.71

ลำดับที่ 2 อำเภอปราสาท จำนวน 50 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 12.44 ของโรงงาน
ทั้งหมด เงินทุนรวม 9,795.64 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 37.64 ของเงินทุนทั้งหมด คนงานรวม 7,943 คน
สัดส่วนร้อยละ 49.69 ของคนงานทั้งหมด และแรงแม้รวม 426,358.99 แรงแม้ สัดส่วนร้อยละ 43.61

ลำดับที่ 3 อำเภอลำทะเมนชัย จำนวน 37 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 9.20 ของโรงงาน
ทั้งหมด เงินทุนรวม 1,345.37 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 5.17 ของเงินทุนทั้งหมด คนงานรวม 2,643 คน
สัดส่วนร้อยละ 16.54 ของคนงานทั้งหมดและแรงแม้รวม 36,642.70 แรงแม้ สัดส่วนร้อยละ 3.75

ลำดับที่ 4 อำเภอสังขะ จำนวน 27 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 6.72 ของโรงงาน
ทั้งหมด เงินทุนรวม 1,093.97 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 4.20 ของเงินทุนทั้งหมด คนงานรวม 319 คน
สัดส่วนร้อยละ 2.00 ของคนงานทั้งหมด และแรงแม้รวม 30,275.21 แรงแม้ สัดส่วนร้อยละ 3.10

ลำดับที่ 5 อำเภอชุมพลบุรี จำนวน 19 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 4.73
ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 402.34 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 1.55 ของเงินทุนทั้งหมด คนงานรวม
310 คน สัดส่วนร้อยละ 1.94 ของคนงานทั้งหมด และแรงแม้รวม 9,253.09 แรงแม้ สัดส่วนร้อยละ 0.95

ลำดับที่ 6 อำเภอกาบเชิง จำนวน 17 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 4.23
ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 1,482.14 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 5.70 ของเงินทุนทั้งหมด คนงานรวม
536 คน สัดส่วนร้อยละ 3.35 ของคนงานทั้งหมด และแรงแม้รวม 54,708.97 แรงแม้ สัดส่วนร้อยละ 5.60

ลำดับที่ 7 อำเภอจอมพระ จำนวน 16 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 3.98
ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 421.60 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 1.62 ของเงินทุนทั้งหมด คนงานรวม
149 คน สัดส่วนร้อยละ 0.93 ของคนงานทั้งหมด และแรงแม้รวม 8,366.80 แรงแม้ สัดส่วนร้อยละ 0.86

ลำดับที่ 8 อำเภอรัตนบุรี จำนวน 13 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 3.23 ของโรงงาน
ทั้งหมด เงินทุนรวม 208.64 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 0.80 ของเงินทุนทั้งหมด คนงานรวม 178 คน
สัดส่วนร้อยละ 1.11 ของคนงานทั้งหมด และแรงแม้รวม 6,484.24 แรงแม้ สัดส่วนร้อยละ 0.66

ลำดับที่ 9 อำเภอสำโรงทาบ จำนวน 10 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 2.49
ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 2,453.07 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 9.43 ของเงินทุนทั้งหมด

คนงานรวม 71 คน สัดส่วนร้อยละ 0.44 ของคนงานทั้งหมด และแรงแม่รวม 180,341.60 แรงแม่ สัดส่วน ร้อยละ 18.45

ลำดับที่ 10 อำเภอศรีนครภูมิ จำนวน 10 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 2.49 ของโรงงานทั้งหมด เงินทุนรวม 226.70 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 0.87 ของเงินทุนทั้งหมด คนงานรวม 96 คน สัดส่วนร้อยละ 0.60 ของคนงานทั้งหมด และแรงแม่ 4,273.24 แรงแม่ สัดส่วนร้อยละ 0.44 รายละเอียดตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตารางข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม (แยกตามรายอำเภอ)

No	อำเภอ	จำนวน (โรงงาน)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	แรงแม่ (แรงแม่)	สัดส่วน โรงงาน (ร้อยละ)	สัดส่วน เงินลงทุน (ร้อยละ)	สัดส่วน คนงาน (ร้อยละ)	สัดส่วน แรงแม่ (ร้อยละ)
1	เมืองสุรินทร์	179	8,236.21	3,475	212,275.34	44.53	31.65	21.74	21.71
2	ปราสาท	50	9,795.64	7,943	426,358.99	12.44	37.64	49.69	43.61
3	ท่าตูม	37	1,345.37	2,643	36,642.70	9.20	5.17	16.54	3.75
4	สังขุ	27	1,093.97	319	30,275.21	6.72	4.20	2.00	3.10
5	ชุมพลบุรี	19	402.34	310	9,253.09	4.73	1.55	1.94	0.95
6	กาบเชิง	17	1,482.14	536	54,708.97	4.23	5.70	3.35	5.60
7	จอมพระ	16	421.60	149	8,366.80	3.98	1.62	0.93	0.86
8	รัตนบุรี	13	208.64	178	6,484.24	3.23	0.80	1.11	0.66
9	สำโรงทาบ	10	2,453.07	71	180,341.60	2.49	9.43	0.44	18.45
10	ศรีนครภูมิ	10	226.70	96	4,273.24	2.49	0.87	0.60	0.44
9	เขวาสินรินทร์	10	179.40	136	4,390.13	2.49	0.69	0.85	0.45
12	บัวเชด	4	90.16	54	1,939.50	1.00	0.35	0.34	0.20
13	พนมดงรัก	4	25.80	28	1,072.00	1.00	0.10	0.18	0.11
14	โนนนารายณ์	3	27.00	23	689.68	0.75	0.10	0.14	0.07
15	ลำดวน	1	17.00	10	181.00	0.25	0.07	0.06	0.02
16	ศรีณรงค์	1	7.00	10	114.00	0.25	0.03	0.06	0.01
17	สนม	1	9.80	3	197.00	0.25	0.04	0.02	0.02
รวม		402	26,021.83	15,984	977,560.96	100	100	100	100

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

อุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนสูงในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

1) อุตสาหกรรมอื่นๆ จำนวน 46 โรง ที่มีเงินลงทุนสูงสุด ประกอบด้วย อุตสาหกรรมประเภทการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวลเป็นหลัก รองลงมาได้แก่ ไม้ บด ย่อย หิน/ดูตทราย/ลำเลียงทราย และคัดแยกวัสดุไม้ใช้แล้ว เป็นต้น รวมเงินลงทุน 9,667.01 ล้านบาท (37.15% ของมูลค่าเงินลงทุนทั้งหมด) คนงาน 649 คน พบว่า มีโรงงานผลิตและจำหน่ายไฟฟ้า 12 โรงงาน มีมูลค่าเงินลงทุน 8,971.44 ล้านบาท มีสัดส่วนถึงร้อยละ 92.80 ของเงินลงทุนทั้งหมดในอุตสาหกรรมอื่นๆ รายละเอียดตามตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมอื่นๆแยกตามวัตถุดิบที่มีการลงทุนสูงสุด

ลำดับ	วัตถุดิบ	สถานะ	ประกอบกิจการ	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน	แรงม้า
1	แสงอาทิตย์	ประกอบการอยู่	ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ การผลิต 67.954 เมกะวัตต์	1,722.27	5	160,603.10
2	ชีวมวล	ประกอบการอยู่	ผลิต ส่ง หรือจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า	1,110.39	41	26,394.23
3	ชีวมวล	ประกอบการอยู่	ผลิต ส่ง หรือจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า	995.00	30	40,215.00
4	ชีวมวล	ประกอบการอยู่	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล กำลังการผลิต 37 เมกะวัตต์	993.97	9	186,749.98
5	ชีวมวล	ยังไม่ประกอบ กิจการ	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล ขนาดกำลังการผลิต 9.5 เมกะวัตต์	850.00	34	12,734.58
6	แสงอาทิตย์	ประกอบการอยู่	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์	630.00	12	19,561.61
7	แสงอาทิตย์	ประกอบการอยู่	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ กำลังการผลิต 7.46 เมกะวัตต์	630.00	12	17,641.80
8	แสงอาทิตย์	ประกอบการอยู่	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ กำลังการผลิต 7.46 เมกะวัตต์	630.00	12	19,918.23
9	แสงอาทิตย์	ประกอบการอยู่	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ กำลังการผลิต 7.046 เมกะวัตต์	598.62	28	17,150.30
10	ชีวมวล	ประกอบการอยู่	ผลิต ส่ง หรือจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า ขนาด 9.9 เมกะวัตต์	564.18	26	63,285.00
11	แสงอาทิตย์	ประกอบการอยู่	ผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด 3 เมกะวัตต์	150.00	10	8042.44
12	ชีวมวล	ประกอบการอยู่	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์แบบ ลอยน้ำ กำลังการผลิต 4.00 เมกะวัตต์	97.00	5	9,787.42
รวมทั้งหมด 12 โรงงาน				8,971.44	224	582,083.69

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

มีกิจการเงินลงทุนสูงถึง 100 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 8 โรงงาน ซึ่งเป็นโรงงานสีข้าว โรงงานอบข้าวเปลือกและผลิตแป้งมันสำปะหลัง รายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 10 ตารางข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรที่มีเงินลงทุนสูงสุด

ลำดับ	สถานะ	ชื่อโรงงาน	ประกอบกิจการ	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	ประกอบการอยู่	บริษัท ซีวายวาย โกลบอล จำกัด	ผลิตแป้งมันสำปะหลัง กำลังการผลิต 500 ตันแป้ง/วัน	915.00	256
2	ประกอบการอยู่	บริษัท ข้าวพูนสุข จำกัด	สีข้าวและอบข้าวเปลือก กำลังสีสูงสุดของร้านสีข้าว 500 เกวียน/วัน	182.00	49
3	ประกอบการอยู่	โรงสีไชยรุ่งเรืองสุรินทร์	สีข้าวและอบข้าวเปลือก กำลังการผลิตสูงสุด 300 ตันต่อวัน	130.00	30
4	ประกอบการอยู่	บริษัท โรงสีจอมพระประเสริฐผลสุรินทร์ จำกัด	อบข้าวเปลือก	130.00	5
5	ประกอบการอยู่	บริษัท โรงสีบูรพาข้าวศรีทอง จำกัด	สีข้าว กำลังสีของร้านสีข้าว สูงสุด 500 ตัน/วัน	120.00	5
6	ประกอบการอยู่	บริษัท กิจเจริญพรชัย ชุมพลสุรินทร์ จำกัด	สีข้าว สีข้าวหนึ่ง กำลังสีสูงสุดของร้านสีข้าว 300 เกวียน/วัน	103.00	15
7	ประกอบการอยู่	บริษัท บีบีที โปรดิวิชั่น จำกัด	สีข้าว (กำลังสีสูงสุดของร้านสีข้าว 200 เกวียน/วัน)	100.00	16
8	ประกอบการอยู่	ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหพิชผลท่าตูม	สีข้าว (กำลังสีสูงสุดของร้านสีข้าวรวมเป็น 500 ตัน/วัน)	100.00	35

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

3) อุตสาหกรรมอาหาร รวม 41 โรงงาน เงินลงทุน 6,547.60 ล้านบาท (25.25% ของมูลค่าเงินลงทุนทั้งหมด) คนงาน 1,594 คน พบว่า กิจการโรงงานในหมวดนี้ มีเพียง 1 โรงงาน ที่มีมูลค่าเงินลงทุนสูง คือ บริษัท น้ำตาลสุรินทร์ จำกัด มีมูลค่าเงินลงทุนกว่า 5,722.79 ล้านบาท โดยคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 87.40 ของมูลค่าเงินลงทุนทั้งหมดของอุตสาหกรรมอาหาร

ตารางที่ 11 ตารางข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมอาหารที่มีเงินลงทุนสูงสุด

ลำดับ	วัตถุดิบ	สถานะ	ประกอบกิจการ	เงินทุน	คนงาน	แรงม้า
1	อ้อย 2,100,000 ตัน (กำลังการผลิต 16,000 ตันอ้อย/วัน)	ประกอบการอยู่	ทำน้ำตาลทรายดิบ น้ำตาลทรายขาว หรือน้ำตาลทรายขาวให้บริษัท กำลังการผลิต 16,000 ตันอ้อย/วัน	5,722.79	1,000	147,842

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมที่มีเงินทุนสูงสุด

อันดับ	ชื่อโรงงาน	ประกอบกิจการ	กำลังการผลิต	ที่อยู่	จำนวนเงินทุน
1	บริษัท น้ำตาล สุรินทร์ จำกัด	ทำน้ำตาลทรายดิบ น้ำตาล ทรายขาว หรือน้ำตาล ทรายขาวให้บริสุทธิ์	กำลังการผลิต 16,000 ตันอ้อย/วัน	246 ม.13 ถ.นิคมขอย 3 ต.ปรีอ อ.ปราสาท	5,722,790,000
2	บริษัท ไทยพัฒนา โซลาร์ จำกัด	ผลิตไฟฟ้าจากพลังงาน แสงอาทิตย์แบบติดตั้งบน พื้นดิน	กำลังการผลิตที่ติดตั้ง 67.954 เมกะวัตต์	ม.5 ต.ศรีสุข อ.สำโรงทาบ	1,722,270,000
3	บริษัท มุ่งเจริญ โน โอแมส จำกัด	ผลิต ส่ง หรือจำหน่าย พลังงานไฟฟ้า		168 ม.6 ถ.สุรินทร์-ศีขรภูมิ ต.ราม อ.เมือง	1,110,394,440
4	บริษัท ไฟฟ้าสุรินทร์ จำกัด	ผลิต ส่ง และจำหน่าย กระแสไฟฟ้า		264 ม.13 ต.ปรีอ อ.ปราสาท	995,000,000
5	บริษัท ไฟฟ้าสุรินทร์ จำกัด โครงการ 3	ผลิต ส่ง และจำหน่าย กระแสไฟฟ้า	กำลังการผลิตขนาด 37 เมกะวัตต์	264 ม.13 ต.ปรีอ อ.ปราสาท	993,971,918
6	บริษัท ชีวายวาย โกล บอล จำกัด	ผลิตแป้งมันสำปะหลัง		55 ม.11 ต.ด่าน อ.กาบเชิง	915,000,000
7	บริษัท สุรินทร์ ฟู้อ เพาเวอร์ จำกัด	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจาก เชื้อเพลิงชีวมวล	ผลิตพลังงานไฟฟ้า จากเชื้อเพลิงชีวมวล ขนาดกำลังการผลิต 9.5 เมกะวัตต์	129 ม.3 ต.แสลงพัน อ.เมืองสุรินทร์	850,000,000
8	บริษัท โซล่า เพาเวอร์ (สุรินทร์ 3) จำกัด	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์ แสงอาทิตย์	ผลิตพลังงานไฟฟ้า จากเซลล์แสงอาทิตย์ กำลังการผลิต 7.46 เมกะวัตต์	88/1 ม.8 ต.ทุ่งกุลา อ.ท่าตูม	630,000,000
9	บริษัท โซล่า เพาเวอร์ (สุรินทร์ 1) จำกัด	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์ แสงอาทิตย์	กำลังการผลิต 7.46 เมกะวัตต์	ม.7 ต.หนองชะ อ.สำโรงทาบ	630,000,000
10	บริษัท โซล่าเพาเวอร์ (สุรินทร์ 2) จำกัด	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์ แสงอาทิตย์	กำลังการผลิต 7.046 เมกะวัตต์	ม.2 ต.บ้านขุ อ.สังขะ	630,000,000
เงินทุนรวม					14,199,426,358

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

อุตสาหกรรมที่มีความสำคัญในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่

ลำดับที่ 1 โรงงานอุตสาหกรรมสีข้าว จำนวน 52 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.94 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด เนื่องจากจังหวัดสุรินทร์มีพื้นที่ในการเพาะปลูกข้าวประมาณ 3.14 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 61.69 ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมดของจังหวัดสุรินทร์ อุตสาหกรรมสีข้าวจึงเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัดสุรินทร์

ลำดับที่ 2 อุตสาหกรรมผลิตน้ำตาลทราย จำนวน 1 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ของโรงงานทั้งหมด แต่เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มผลิตรวมจังหวัดของสาขาอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 30.75 จึงเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสุรินทร์

ลำดับที่ 3 อุตสาหกรรมโม่บดย่อยหินบะซอลต์ จำนวน 12 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.99 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด พบว่าเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นต้นทางวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมและธุรกิจต่อเนื่องในพื้นที่ เช่น อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตและธุรกิจก่อสร้าง เป็นต้น

จังหวัดสุรินทร์ มีโรงงานอุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นประกอบกิจการ และยังคงดำเนินกิจการอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ลงวันที่ 26 เมษายน 2562

ตารางที่ 13 ตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ สหสม (ปี พ.ศ. 2559 – 2568)

ปี พ.ศ.	จำนวนโรงงาน		เงินลงทุน		จำนวนคนงาน		แรงงาน	
	โรงงาน	เพิ่มขึ้น/ลดลง	ล้านบาท	เพิ่มขึ้น/ลดลง	คนงาน	เพิ่มขึ้น/ลดลง	แรงงาน	เพิ่มขึ้น/ลดลง
ปี 2559	460	6.24	18,381.25	2.73	11,125	3.00	796,038.98	0.89
ปี 2560	481	4.57	18,688.03	1.67	11,335	1.89	803,200.59	0.90
ปี 2561	504	4.78	19,469.99	4.18	11,545	1.85	803,906.39	0.09
ปี 2562	502	-0.40	19,568.32	0.51	11,581	0.31	767,347.97	-4.55
ปี 2563	366	-27.09	18,523.61	-5.34	10,109	-12.71	534,293.00	-30.37
ปี 2564	383	4.64	22,393.08	20.89	10,458	3.45	771,833.80	44.46
ปี 2565	377	-1.57	23,197.60	3.59	15,535	48.55	786,217.04	1.86
ปี ๒๕๖๖	376	-0.27	22,909.98	-1.24	15,564	0.19	783,355.07	-0.36
ปี 2567	395	4.77	25,766.43	11.07	15,903	2.37	971,929.66	23.62
ปี 2568 ณ ธันวาคม	402	1.77	26,021.83	0.99	15,984	0.51	977,560.96	0.58

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ (ปีปฏิทิน)

ด้านการพาณิชย์กรรม

ในปี 2567 (ณ เดือนธันวาคม 2567) มีผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจที่ยังคงอยู่ในจังหวัด รวมทั้งสิ้น 4,163 ราย โดยแบ่งเป็น ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 2,270 ราย บริษัทจำกัด จำนวน 1,859 ราย ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล จำนวน 3 ราย

ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดสุรินทร์มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ธรรมชาติ อาทิเช่น หมู่บ้านทอผ้าไหมท่าสว่าง แซร์ย์ อทิตยา โครงการศูนย์เรียนรู้การเกษตรในพระตำริของพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ วัดบูรพาราม พระอารามหลวง ศาลหลักเมืองสุรินทร์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุรินทร์ ตลาดการค้าชายแดนช่องจอม โลกของช้าง ปราสาทศีขรภูมิ หมู่บ้านเครื่องเงินโบราณเขวาสินรินทร์ วนอุทยานพนมสวาย

ในปี 2565 มีผู้เยี่ยมเยือนรวม 862,491 คน มากเป็นอันดับ 13 ของภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และอันดับ 60 ของประเทศ ซึ่งมีจำนวนวันพักเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดสุรินทร์มากกว่าระดับภาค ในส่วนรายได้จากการท่องเที่ยว ปี 2565 มูลค่า 1,521 ล้านบาท มากเป็นอันดับ 11 ของภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และอันดับ 56 ของประเทศ โดยรายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลง

ด้านแรงงาน

ข้อมูลด้านแรงงานจังหวัดสุรินทร์ ปี 2566 เป็นประชากรผู้อยู่ในวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป 850,337 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 496,778 คน คิดเป็นร้อยละ 58.42 ประกอบด้วยผู้มีงานทำ 483,044 คน (97.24%) ผู้ว่างงาน 6,360 คน (1.28%) และ ผู้รอฤดูกาล 7,375 (1.48%) และเป็นผู้ไม่ได้อยู่ในกำลังแรงงาน 353,559 คน ประกอบด้วยผู้ทำงานบ้าน 98,824 คน (27.95%) เรียนหนังสือ 70,119 คน (19.83%) เด็ก คนชรา และคนที่ไม่สามารถทำงานได้ 126,500 คน (35.78%) และ อื่น ๆ 58,116 คน (16.44%) สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคม (มาตรา 40) มีจำนวน 71,514 คน คิดเป็นร้อยละ 14.39 ของกำลังแรงงานทั้งหมดของจังหวัดสุรินทร์

สภาพแรงงานในจังหวัดสุรินทร์ จากจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด 483,044 คน ประกอบด้วย ผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 244,543 คน (50.63%) และผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมี จำนวน 238,501 คน (49.37%) ทั้งนี้ มติคณะกรรมการค่าจ้าง มีมติปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทั่วประเทศ มีผลตั้งแต่วันที่ 23 ธันวาคม 2567 ซึ่งจังหวัดสุรินทร์ ปรับค่าแรงขั้นต่ำเป็น 351 บาท ต่อวัน (เดิม 344 บาทต่อวัน)

ด้านสังคม

ประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง มีอัตราการเกิดลดลง ผู้สูงอายุมากขึ้น วัยแรงงานลดลง และเป็นสังคมสูงวัยโดยสมบูรณ์ (Completely Aged Society) ในปี 2563 โดยกำลังแรงงานร้อยละ 56.6 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า และอยู่ในภาคเกษตรร้อยละ 53.2 และมีผลิตภาพแรงงานต่ำเมื่อเทียบกับระดับประเทศ โดยในปี 2563 ผลิตภาพแรงงาน เท่ากับ 93,804 บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจาก 83,692 บาท/คน/ปี ของปี 2559 ทั้งนี้ ประชากรวัยแรงงานเข้าถึงการศึกษา ขั้นพื้นฐานมากขึ้น แต่ยังคงต่ำกว่าระดับประเทศและภาค โดยในปี 2563 มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ของแรงงาน อยู่ที่ 8.97 ปีต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ (9.86 ปี) และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (9.02 ปี) ปี 2564 เส้นความยากจนของจังหวัด เท่ากับ 2,430 บาท/คน/เดือน สัดส่วนประชากรยากจนมากเป็นอันดับที่ 12 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และอันดับที่ 32 ของประเทศ โดยมีหนี้สินเฉลี่ย ต่อครัวเรือน 347,320 บาท เป็นอันดับ 1 ของภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นอันดับ 2 ของประเทศ รองจากจังหวัดปทุมธานี วัตถุประสงค์การกู้ยืมใช้จ่ายในครัวเรือน ร้อยละ 54.99 ใช้ทำการเกษตร ร้อยละ 23.46 ใช้ซื้อ/เช่าซื้อ บ้านและที่ดิน ร้อยละ 13.30 ใช้ทำธุรกรรมที่ไม่ใช่การเกษตร ร้อยละ 5.52 อื่นๆ ร้อยละ 1.49 และใช้ในการศึกษา ร้อยละ 1.24 โดยจำนวนคดียาเสพติด พ.ศ. 2564 จำนวน 248.2 คดี ต่อประชากร แสนคน เป็นลำดับที่ 20 ของภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การค้าชายแดน

จังหวัดสุรินทร์ มีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยติดกับจังหวัดอุดรธานีชัย ราชอาณาจักรกัมพูชาผ่านจุดผ่านแดนถาวร ช่องจอม-โอรส์เสม็ด อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ปี 2559-2563 มูลค่าการค้าบริเวณชายแดนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องด้วยสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อการค้าชายแดนเป็นอย่างมาก ส่งผลต่อมูลค่าการค้าในปี 2564 โดยมีมูลค่าการค้ารวม 5,357.12 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 67.89 การส่งออกมีมูลค่า 3,912.02 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 71.11 มูลค่าการนำเข้า 1,445.10 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 54.00 ส่งผลให้ได้ดุลการค้าจำนวน 2,466.92 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 76.28 ขณะที่ในปี 2565 การค้าชายแดนมีแนวโน้มกลับมาฟื้นตัว โดยในปี 2565 (ม.ค.-ก.ค. 65) มีมูลค่าการค้ารวม 6,245.32 ล้านบาท

ตารางที่ 14 แสดงสถิติการค้าขายแดนระหว่างไทย - กัมพูชา ณ จุดผ่านแดนถาวรช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ตามปีปฏิทินตั้งแต่ ปี 2566-2568

รายการ/ปี	2566 (ล้านบาท)	2567 (ล้านบาท)	2568 (ล้านบาท)
มูลค่าการส่งออก	4,550.59	3,010.04	1,243.73
มูลค่าการนำเข้า	2,584.30	2,986.10	1,974.77
ดุลการค้า	1,966.32	23.94	- 731.06
มูลค่าการค้ารวม	7,134.89	5,996.14	3,218.49
เปรียบเทียบปีก่อน(ร้อยละ)	-28.00	-15.96	-46.33

ที่มา : ด่านศุลกากรช่องจอม

◆ โครงสร้างพื้นฐานและการเข้าถึงบริการ

จังหวัดสุรินทร์แบ่งการปกครองออกเป็น 17 อำเภอ 158 ตำบล 2,128 หมู่บ้าน สำหรับการบริหารจัดการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะในด้านต่างๆ ของจังหวัด (ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ การคมนาคม การสื่อสารโทรคมนาคม แหล่งน้ำ ฯลฯ) ดังนี้

การไฟฟ้า

จังหวัดสุรินทร์มีหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ 2,128 หมู่บ้าน (ครบทุกหมู่บ้าน) โดยในปีงบประมาณ 2565 มีจำนวนครัวเรือนผู้ใช้ไฟฟ้า 390,052 ราย ปริมาณการจำหน่ายกระแส ไฟฟ้าทั้งสิ้น 1,000,107,461 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง จำหน่าย เพื่อบริการ 507,555,420 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง จำหน่ายสถานธุรกิจ และอุตสาหกรรม 472,309,546 และอื่น ๆ 20,242,495 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง

การประปา

ข้อมูลการใช้น้ำประปาของพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ มีรายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 15 ข้อมูลการใช้น้ำประปาของพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

กปภ.สาขา	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	กำลังการผลิต (ลบ.ม./ปี)	น้ำผลิต (ลบ.ม./ปี)	น้ำจำหน่าย (ลบ.ม./ปี)	สาธารณประโยชน์ /น้ำสูญเสีย	หมายเหตุ
สุรินทร์						
-สุรินทร์	34,794	14,016,000	12,326,807	9,234,397	2,321,400	1 ทม. 10 ต. 54 ม.
-จอมพระ	2,336	657,000	722,882	471,859	236,431	1 ทต. 2 ต. 10 มบ.
-ลำดวน	1,104	328,500	300,329	245,940	49,388	1 ทต. 1 ต. 1 มบ.
รวม	38,234	15,001,500	13,350,018	9,952,196	2,607,219	
ศีขรภูมิ						
-ศีขรภูมิ	4,918	1,728,000	1,573,670	1,228,910	344,760	6 ต. 39 มบ.
-สำโรงทาบ	3,662	1,296,000	987,290	745,190	242,100	6 ต. 37 มบ.
รัตนบุรี						
-รัตนบุรี	7,613	1,839,600	1,904,966	1,436,498	55,000	7 ต.55 มบ.
-ท่าตูม	2,423	1,226,400	970,950	549,627	-	2 ต.21 มบ.
-สนม	-	-	-	-	-	3 ต.12 มบ.
รวม	10,036	3,066,000	2,875,916	1,986,125	55,000	
สังขะ						
-สังขะ	4,432	1,314,000	1,519,295	1,084,884	434,411	1 ทต.3 ต. 26 มบ.
-กาบเชิง	1,141	788,400	240,348	201,960	38,388	1 ทต. 14 มบ.
-บัวเชด	1,118	876,000	480,202	237,494	242,708	1 ทต. 2 ต. 10 มบ.
รวม	6,691	2,978,400	2,239,845	1,524,338	715,507	

การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดสุรินทร์มีเส้นทางคมนาคมหลักทั้งทางรถยนต์รถไฟ มีทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด และเส้นทางมาตรฐานหลายสาย ทำให้การเดินทางติดต่อภายในจังหวัด การเดินทางสู่จังหวัดใกล้เคียงและกรุงเทพมหานครเป็นไปได้ด้วยความสะดวกมีถนนทางหลวง 24 สาย และทางหลวงชนบท 52 สาย

ทางรถยนต์

การเดินทางจากกรุงเทพฯ มายังจังหวัดสุรินทร์ ระยะทางประมาณ 450 กิโลเมตร ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ผ่านจังหวัดปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ) ผ่านจังหวัดสระบุรี นครราชสีมา จากนั้นใช้ทางหลวงหมายเลข 24 ผ่านจังหวัดบุรีรัมย์ แยกซ้ายเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 214 (ตรงแยกอำเภอปราสาท) จนถึงจังหวัดสุรินทร์ระยะทางจากตัวจังหวัด (อำเภอเมืองสุรินทร์) ไปยังอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสุรินทร์ เรียงจากใกล้ไปไกล ดังนี้

- อำเภอเขวาสินรินทร์ 14 กิโลเมตร	- อำเภอจอมพระ 25 กิโลเมตร
- อำเภอลำดวน 26 กิโลเมตร	- อำเภอปราสาท 28 กิโลเมตร
- อำเภอศีขรภูมิ 34 กิโลเมตร	- อำเภอสังขะ 51 กิโลเมตร
- อำเภอสนม 51 กิโลเมตร	- อำเภอท่าตูม 52 กิโลเมตร
- อำเภอสำโรงทาบ 54 กิโลเมตร	- อำเภอกาบเชิง 58 กิโลเมตร
- อำเภอศรีณรงค์ 64 กิโลเมตร	- อำเภอรัตนบุรี 70 กิโลเมตร
- อำเภอบัวเชด 70 กิโลเมตร	- อำเภอโนนนารายณ์ 75 กิโลเมตร
- อำเภอพนมดงรัก 78 กิโลเมตร	- อำเภอชุมพลบุรี 91 กิโลเมตร

ทางรถไฟ

ปัจจุบันมีรถไฟสายกรุงเทพฯ-สุรินทร์ ระยะทางประมาณ 420 กิโลเมตร โดยผ่านจังหวัดปทุมธานี อยุธยา สระบุรี นครราชสีมา บุรีรัมย์ จนถึงสุรินทร์ เปิดการเดินทางเร็ว รถด่วน รถด่วนพิเศษ และรถดีเซลราง ปรับอากาศ กรุงเทพฯ-สุรินทร์

พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

มีอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามูลกลาง/โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามูลล่าง จำนวน 23 แห่ง ฝ่ายในลำน้ำจำนวน 4 แห่ง อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก จำนวน 405 แห่ง มีพื้นที่ชลประทานทั้งหมดประมาณ 248,646 ไร่ มีพื้นที่รับประโยชน์ 225,503 ไร่ ซึ่งมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,398.63 มิลลิเมตร/ปี โดยมีรายละเอียดดังนี้

- อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง จำนวน 16 แห่ง ปริมาตรเก็บกัก 145.298 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ชลประทานประมาณ 111,814 ไร่

- โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามูลกลาง/โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามูลล่าง จำนวน 7 แห่ง ฝ่ายคอนกรีต 1 แห่ง ปริมาตรเก็บกัก 101.110 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ชลประทานประมาณ 71,863 ไร่

- ฝ่ายในลำน้ำ จำนวน 4 แห่ง ปริมาตรเก็บกัก 8.005 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ชลประทานประมาณ 9,769 ไร่

- อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก จำนวน 405 แห่ง ปริมาตรเก็บกัก 56.03 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ชลประทาน 55,200 ไร่ มีพื้นที่รับประโยชน์ประมาณ 225,587 ไร่

สรุปในภาพรวมจังหวัดสุรินทร์

1. โครงการขนาดทั้งหมดกลาง 27 แห่ง มีปริมาตรเก็บกักรวม 254.413 ล้านลูกบาศก์เมตร

2. โครงการขนาดเล็กทั้งหมด 405 แห่ง มีปริมาตรเก็บกักรวม 56.03 ล้านลูกบาศก์เมตร

3. สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าจำนวน 53 แห่ง พื้นที่โครงการ 84,100 ไร่ พื้นที่ส่งน้ำ 55,200 ไร่

ข้อมูลจากโครงการชลประทานจังหวัดสุรินทร์ อ่างเก็บน้ำของจังหวัดมีหลายแห่ง อ่างเก็บน้ำที่สำคัญ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำห้วยเสนง ตั้งอยู่บ้านเฉนียง และบ้านโคกกะเพอ ตำบลเฉนียง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีความจุที่ระดับเก็บกัก 21.96 ล้านลูกบาศก์เมตร ส่งน้ำเพื่อการเกษตรพื้นที่ชลประทาน 48,565 ไร่ เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญในการผลิตน้ำประปาของจังหวัด และอ่างเก็บน้ำอำปิล ตั้งอยู่ที่บ้านอำปิล หมู่ที่ 9 ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีความจุที่ระดับเก็บกัก 27.68 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นแหล่งน้ำสำคัญเพื่อรองรับความต้องการของอ่างเก็บน้ำห้วยเสนง ส่งน้ำเพื่อการเกษตรพื้นที่ชลประทาน 3,680 ไร่ และรองรับการใช้น้ำในการอุตสาหกรรม

◆ **ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

จังหวัดสุรินทร์ มีพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมด 467,345.51 ไร่ มีป่าสงวนแห่งชาติ ทั้งหมด 29 ป่า พื้นที่ในความรับผิดชอบ 217,927 ไร่ (ที่มา: โครงการจัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ พ.ศ. 2565. สำนักจัดการที่ดิน ป่าไม้, กรมป่าไม้) ป่าไม้ถาวรของชาติ จำนวน 15 ป่า เนื้อที่ 338,977 ไร่ ป่าอนุรักษ์เพิ่มเติม เนื้อที่ 163,831ไร่ ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย (เขตรักษาพันธุ์สัตว์หายับที่พัน- ห้วยสำราญ) เนื้อที่ 313,750 ไร่ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มอบให้ ส.ป.ก. เนื้อที่ 890,248.55 ไร่ (พื้นที่ป่า เศรษฐกิจ 804,382.55 ไร่ พื้นที่ป่าเหมาะสมแก่การเกษตรกรรม 85,866 ไร่) พื้นที่ดำเนินงานโครงการป่า ชุมชน 28,399-2-78 ไร่ (ป่าชุมชนตามมาตรา 99 และมาตรา 100 แห่ง พ.ร.บ. ป่าชุมชน พ.ศ. 2562) พื้นที่ดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจ (ขึ้นทะเบียนสวนป่า) 2,300-0-0 ไร่ พื้นที่ที่ส่วน ราชการเอกชนขอใช้/เข้าทำประโยชน์ 54,827-2-00 ไร่ พื้นที่สวนป่าที่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้ 85,355-0-48 ไร่ จังหวัดสุรินทร์ มีไม้ที่มีค่าอยู่หลายชนิด เช่น ไม้ประดู่ ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ตะเคียน ไม้ยาง ไม้พลวง เป็นต้น

- **ป่าสงวนแห่งชาติ** จังหวัดสุรินทร์มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 29 ป่า รายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

ลำดับ ที่	รายชื่อ	เนื้อที่ตาม ประกาศ (ไร่)	ลำดับ ที่	รายชื่อ	เนื้อที่ตาม ประกาศ (ไร่)
1	ป่าแสงพัน	1,668	16	ป่ากำไลงาน	15,600
2	ป่าเขาสวาย	18,143	17	ป่าบ้านกระวัน	14,325
3	ป่าหนองเยี้ย แปลงที่ 1	1,762	18	ป่าทุ่งมน-บักได-ตาเบาแปลงที่ 1	2,968
4	ป่าหนองเยี้ย แปลงที่ 2	331	19	ป่าทุ่งมน-บักได-ตาเบาแปลงที่ 2	145,593
5	ป่าหนองเยี้ย แปลงที่ 4	456	20	ป่าทุ่งมน-บักได-ตาเบาแปลงที่ 3	270,431
6	ป่าท่าสว่าง – เพ็ชราม	19,412	21	ป่าฝั่งซ้ายแม่น้ำมูล	13,922
7	ป่าเทนมีย์	12,812	22	ป่าหินล้ม	43,962
8	ป่าจารพัด	41,820	23	ป่าฝั่งขวาห้วยเสนง	90,312
9	ป่าหนองเหล็ก	11,225	24	ป่าฝั่งซ้ายห้วยเสนง แปลงที่ 1-2	77,891
10	ป่าภูดิน	7,818	25	ป่าฝั่งซ้ายห้วยสำราญ	38,048

ลำดับ ที่	รายชื่อ	เนื้อที่ตาม ประกาศ (ไร่)	ลำดับ ที่	รายชื่อ	เนื้อที่ตาม ประกาศ (ไร่)
11	ป่าดงสายทอ	12,968	26	ป่าบ้านเดียก	26,093
12	ป่าพนมดิน แปลงที่ 1	11,793	27	ป่าฝั่งซ้ายห้วยกำโพด	43,934
13	ป่าพนมดิน แปลงที่ 2	4,754	28	ป่าฝักไหม	11,018
14	ป่าเน็กเหียรตัดสันคูด	24,375	29	ป่าฝั่งซ้ายห้วยทับทันแปลง 1-2-3	149,375
15	ป่าพนมสวาย	2,475			

- วนอุทยานแห่งชาติ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ วนอุทยานพนมสวาย เนื้อที่ 1,975 ไร่ และวนอุทยานป่าสนหนองคู เนื้อที่ 418 ไร่
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทับทัน – ห้วยสำราญ เนื้อที่ 313,750 ไร่

3.1.2 การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

1) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ ข้อมูลจากแผนพัฒนาจังหวัด สุรินทร์ (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับทบทวนปี 2568 มีดังนี้

1. ปัญหาแหล่งน้ำ อุบโภค บริโภค ไม่เพียงพอ รวมทั้งปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม
2. ปัญหาราคาและผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำต้นทุนสูงการใช้สารเคมีพืชนยาปราบศัตรูพืช/ โรคระบาดขาดแคลนแรงงาน ไม่มีตลาดรองรับ
3. ปัญหาระบบคมนาคมไม่เอื้อต่อการขนส่งทางการเกษตร
4. ปัญหาด้านสุขภาพ จากพฤติกรรมบริโภคไม่ถูกสุขลักษณะ
5. ปัญหาด้านสังคม การศึกษา อายุมุขยาเสพติด การพัฒนาคุณภาพชีวิต
ความปลอดภัย
6. ปัญหาการบริหารจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพ
7. ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้การบุกรุกและการขาดแคลน
ที่ดินทำกิน

8. ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวขาดการพัฒนาและประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการ
ที่มีประสิทธิภาพ

9. ปัญหาการว่างงาน ไม่มีรายได้ หนี้สินและการขาดแหล่งเงินทุนในการพัฒนา
อาชีพ

10. คุณภาพดิน การใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เต็มศักยภาพงบประมาณไม่เพียงพอ
การอพยพแรงงานขาดระบบการจัดการฐานข้อมูล ขาดวินัยการใช้จ่ายขาดทักษะอาชีพ

ปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จากการปฏิบัติงานลงพื้นที่ของ
ที่ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน ระดับตำบลในทุกอำเภอของจังหวัดสุรินทร์ พบว่า
มีปัญหาและความต้องการ ของประชาชนในพื้นที่ ผลกระทบจากความรุนแรงของปัญหา ความสอดคล้อง
กับนโยบายที่ส่งผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน จึงได้จัดลำดับ
ความสำคัญเร่งด่วนของประเด็นปัญหาความต้องการ สรุปดังนี้

1. การขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร
พื้นที่ชลประทาน มีน้อยแหล่งน้ำต้น เขิงสภาพดินไม่สามารถเก็บน้ำไว้ใช้ได้ ขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับ
การผลิตน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ในการรองรับการเจริญเติบโตของชุมชนเมือง

2. ปัญหาความยากจน ประชาชนไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ มีการอพยพย้ายถิ่นฐานไปขายแรงงานในเมือง ขาดองค์ความรู้ในการดำรงชีวิต

3. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ มีการใช้สารเคมีใน
การผลิตทางการเกษตร ขาดความปลอดภัยในการทำเกษตร สุขภาพของเกษตรกรเสื่อมโทรม มีต้นทุนสูง
การส่งเสริมการตรวจรับรองมาตรฐานคุณภาพสินค้าเกษตรไม่เพียงพอ

4. ขาดการพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง
ไม่มีตลาดรองรับสินค้าที่แน่นอน ขาดสถานที่จำหน่าย ไม่มีศูนย์กลางการเชื่อมโยงกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

5. แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ขาดการสร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่
เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย
ในสถานที่ชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวไม่เพียงพอ

6. เส้นทางคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ถนนในการสัญจร และขนถ่าย
สินค้าชำรุดทรุดโทรม เส้นทางถนนไม่ได้มาตรฐาน สนามบินห่างไกลจากตัวเมือง ถนนที่เชื่อมไปยังมีขนาดเล็ก
2 ช่องทางจราจร

7. ขาดการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลที่ทันสมัย ถูกวิธี ถูกหลักสุขาภิบาล
การคัดแยกขยะก่อนทิ้งอย่างเพียงพอ

8. การบุกรุกพื้นที่ป่าและการตัดไม้ทำลายป่า ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย สิ่งแวดล้อม มีคุณภาพลดลง ขาดการบริการจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

9. ปัญหาภัยคุกคามจากยาเสพติดตามแนวชายแดน การพนัน และปัญหา อาชญากรรม ที่มีแนวโน้มสูงขึ้น

ความต้องการเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุรินทร์ จากข้อมูลจากแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 – 2570 มีดังนี้

1. มีความต้องการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจแปรรูปสินค้าเกษตร โดยนำวัตถุดิบทางการเกษตร ทั้งในพื้นที่จังหวัด และวัตถุดิบทางการเกษตรของประเทศกัมพูชา เช่น มันสำปะหลัง ยางพารา มาแปรรูปให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนสามารถสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและองค์กรส่งเสริม และเพิ่มช่องทางการตลาด

2. ควรมีการส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ จากวัสดุเหลือจากโรงงานแปรรูป มันสำปะหลังเพื่อส่งออกไปประเทศกัมพูชา เนื่องจากจังหวัดสุรินทร์ได้ชื่อว่ามีหมูบ้านเลี้ยงช้างที่ใหญ่ที่สุดในโลก จึงต้องการนำมูลช้างมาผลิตเป็นปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อนำไปใส่ในนาข้าว แล้วส่งเสริมข้าวอินทรีย์จากมูลช้าง

3. ต้องการให้มีการส่งเสริมการแปรรูปยางพาราให้มากขึ้น การประชุม คณะกรรมการร่วมภาครัฐ และเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ครั้งที่ 3/2558 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2558 ได้มีมติขอรับสนับสนุนงบประมาณจาก ส่วนราชการเพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างถนน 4 ช่องจราจร ทางหลวงหมายเลข 205 (นครราชสีมา-ชัยภูมิ) และทางหลวงหมายเลข 226 (นครราชสีมา-บุรีรัมย์) เพื่อลดปัญหาการจราจร เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และรองรับการเติบโตของการทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่โปแตส

2) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

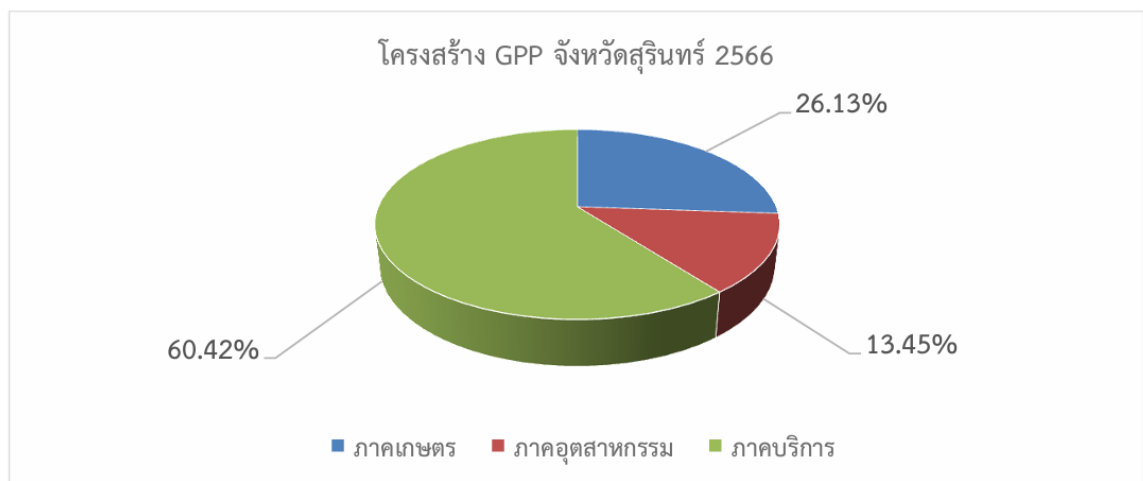
ข้อมูลล่าสุดจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า จังหวัดสุรินทร์มีผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาประจำปี ในปี พ.ศ. 2566 (เผยแพร่ ปี พ.ศ. 2568) มูลค่า 92,775 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 3,078 ล้านบาท (ปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่า 89,698 ล้านบาท) อันดับที่ 34 ของประเทศ (จากจำนวน 77 จังหวัด) อันดับที่ 6 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันดับที่ 3 ของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 รอง จากจังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์ ผลิตภัณฑ์จังหวัด ต่อหัว (GPP per capita) ปี พ.ศ. 2566 อยู่ที่ 89,852 บาทต่อคนต่อปี อันดับที่ 61 ของประเทศ (จากจำนวน 77 จังหวัด) อันดับที่ 10 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันดับที่ 3 ของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้น 3,702 บาท ต่อคนต่อ ปี (ปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่า 86,150 บาทต่อคนต่อปี) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2570

กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (110,867 บาทต่อคนต่อปี) หรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (99,271 บาท ต่อคนต่อปี) หรือ แม้กระทั่งระดับประเทศ (256,345 บาทต่อคนต่อปี) จะพบว่า ประชากรในจังหวัดสุรินทร์ ยังมีรายได้ต่อหัวต่ำกว่าทุกค่าเฉลี่ยในทุกระดับของประเทศ

ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาปีฐาน พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 เศรษฐกิจจังหวัดสุรินทร์ ขยายตัวร้อยละ 0.70

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสุรินทร์ ปี พ.ศ. 2566 แบ่งเป็น การผลิตภาคเกษตร มีสัดส่วน ร้อยละ 26.13 ภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วน ร้อยละ 13.45 และภาคบริการ มีสัดส่วน ร้อยละ 60.42

ภาพที่ 2 แสดงแผนภูมิโครงสร้าง GPP จังหวัดสุรินทร์

สาขาการผลิตที่สำคัญต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสุรินทร์ 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม ๓ สัดส่วนร้อยละ 26.13 สาขาการศึกษา สัดส่วน ร้อยละ 14.11 สาขาการขนส่ง และการขายปลีกฯ สัดส่วน ร้อยละ 11.90 สาขาการผลิต สัดส่วน ร้อยละ 10.31 และสาขาการเงินและการประกันภัย สัดส่วนร้อยละ 9.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงอัตราการขยายตัว (ณ ราคาปีฐาน) และโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสุรินทร์ปี 2565 และปี 2566

สาขาการผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด 5 อันดับแรก	อัตราการขยายตัว/หดตัว (ร้อยละ)		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี (ร้อยละ)	
	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2565	ปี 2566
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	0.46	-1.72	26.20	26.13
การศึกษา	1.63	0.65	14.24	14.11
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	-5.51	-0.53	12.02	11.90
การผลิต	-2.31	-3.24	10.70	10.31
การเงินและกิจการบริการอื่น	-0.72	-4.84	9.72	9.35
GPP สุรินทร์	-0.68	0.70	100.0	100.0

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของจังหวัดสุรินทร์ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2557 – 2566) พบว่า อัตราการเติบโตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.05 สูงกว่าค่าเฉลี่ย 10 ปี ของประเทศที่เติบโตเฉลี่ยร้อยละ 1.82 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 1.78 แต่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด นครชัยบุรีรินทร์ที่เติบโตเฉลี่ย ร้อยละ 2.06 ซึ่งสะท้อนว่าเศรษฐกิจของสุรินทร์ยังมีความแข็งแกร่งอยู่พอสมควรและมีแนวโน้มเติบโตอย่างค่อยเป็นค่อยไปด้วยอันสืบเนื่องจากความต้องการสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น การอัดฉีดงบประมาณลงมายังพื้นที่ มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามเศรษฐกิจจังหวัดสุรินทร์ยังต้องเฝ้าระวังจากปัจจัยเสี่ยงจากนโยบายการค้าระหว่างประเทศ ภาระหนี้ครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น สภาพอากาศที่มีความแปรปรวน ความขัดแย้งทางด้านภูมิรัฐศาสตร์ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อเศรษฐกิจของจังหวัดสุรินทร์ทั้งสิ้น

ตารางที่ 18 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสุรินทร์ ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	มูลค่า GPP (ล้านบาท)		
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ภาคเกษตร (Agriculture)	21,937	23,500	24,247
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (Agriculture, forestry and fishing)	21,937	23,500	24,247
ภาคนอกเกษตร (Non-Agriculture)	64,809	66,197	68,529
อุตสาหกรรม (Industrial)	12,229	12,092	12,476
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying)	392	752	748
การผลิต (Manufacturing)	10,071	9,593	9,568
ไฟฟ้า ก๊าซ (Electricity, gas, steam and air conditioning supply)	1,373	1,357	1,798
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล (Water supply; sewerage, waste management and remediation activities)	394	390	361
การบริการ (Service)	52,580	54,105	56,053
การก่อสร้าง (Construction)	4,726	4,657	5,415
การขายส่งและการขายปลีก (Wholesale and retail trade and repair of motor vehicles)	11,135	10,777	11,044
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (Transportation and storage)	1,793	1,989	2,014
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (Information and communication)	652	579	625
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities)	7,698	8,720	8,675
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities)	4,223	4,067	4,052
กิจกรรมทางวิชาชีพ (Professional, scientific and technical activities)	24	23	30
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน (Administrative and support service activities)	118	194	204
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ (Public administration and defence ; compulsory social security)	5,082	5,010	5,197
การศึกษา (Education)	12,190	12,769	13,093
กิจกรรมด้านสุขภาพ (Human health activities)	3,295	3,451	3,740
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ (Arts, entertainment and recreation)	434	475	525
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ (Other service activities)	859	937	918
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross provincial product (GPP))	86,746	89,698	92,775
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita (Baht))	82,630	86,150	89,852
จำนวนประชากร (Population (1,000 persons))	1,050	1,041	1,033

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.1.3 ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

- ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด

จากโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมของจังหวัดสุรินทร์ มีสัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสุรินทร์ ณ ราคาประจำปี มาจากนอกภาคการเกษตรในอัตราการเติบโตที่เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสุรินทร์ในอนาคตจะมาจากนอกภาคการเกษตรมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน มูลค่าของผลิตภัณฑ์จังหวัดในภาคการเกษตรยังคงมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ตัวเลขทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น เนื่องจากจังหวัดสุรินทร์เป็นแหล่งผลิตผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของประเทศ ทั้งข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง รวมทั้งปศุสัตว์ที่เป็นสัตว์เศรษฐกิจ เช่น โคเนื้อ โคนม กระจับปี่ สุกร ไก่ นอกจากนี้ จังหวัดสุรินทร์มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติเชิงนิเวศ อารยธรรม ประเพณี ศิลปะวัฒนธรรม และมีรายได้จากการท่องเที่ยวตั้งแต่ปี 2557 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี อีกทั้งเป็นแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ นอกจากนี้ การค้าผ่านจุดผ่านแดนไทย-กัมพูชาของจังหวัดสุรินทร์ มีมูลค่าการค้าเพิ่มขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 เป็นต้นมา และเมื่อพิจารณาภาคอุตสาหกรรม พบว่า จำนวนเงินลงทุนในโรงงานอุตสาหกรรมของจังหวัดเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2556 โดยโรงงานที่มีจำนวนมากที่สุด ได้แก่ โรงงานในอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร โดยโรงงานที่มีเงินลงทุนสูงสุด ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมผลิตน้ำตาลทราย รองลงมาได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมประเภทการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล โรงงานโม่ บด ย่อย หิน/ดูทราย/ลำเลียงทราย และคัดแยกวัสดุไม้ใช้แล้ว ทั้งนี้ โรงงานส่วนใหญ่ของจังหวัดสุรินทร์เป็นโรงงานขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม จังหวัดสุรินทร์ยังคงมีปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องนั่นคือการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ส่งผลต่อการผลิตวัตถุดิบหรือปัจจัยในการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ประกอบกับราคาปัจจัยการผลิตในภาคการเกษตรสูงขึ้นต่อเนื่องซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอกหลากหลายรูปแบบที่เข้ามากระทบ อาทิเช่น สถานการณ์โควิด-19 ที่ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจในหลายห่วงโซ่อุปทานชะลอตัวหรือหยุดชะงัก โรคระบาดในปศุสัตว์ เศรษฐกิจระดับมหภาคถดถอย เป็นต้น ปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของต้นทุนในภาคอุตสาหกรรม การใช้ปัจจัยการผลิตให้เกิดประสิทธิภาพและความคุ้มค่าสูงสุดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม จากข้อมูลดังกล่าว ผนวกกับประเด็นมุ่งเน้นในการพัฒนาจากแผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ ปี 2566-2570 และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ฉบับเดิม นำมาสู่การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์ ปี 2569 โดยมีทิศทางในการพัฒนา ดังนี้

- 1) พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์ให้สามารถแข่งขันได้โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทุนมนุษย์ของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมให้ครอบคลุมในแต่ละกลุ่มซึ่งมีระดับศักยภาพต่างกัน มีสถานภาพ ปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน

(Portfolio Approach/Segmentation) โดยดำเนินการทั้งในการปรับปรุง/เพิ่มเติมทักษะเดิม (Reskills) และพัฒนาทักษะใหม่ (Upskills) ให้กับผู้ประกอบการ และบุคลากรภาคอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับสภาพการณ์การพัฒนากอุตสาหกรรมในบริบทใหม่ และความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

2) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการยกระดับศักยภาพภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ทั้งในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์จากภาคอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการยกระดับและพัฒนาเข้าสู่ระบบมาตรฐาน จัดเป็นปัจจัยสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพการรวมกลุ่ม (Cluster) ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

3) ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบกิจการอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG โดยการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิตอย่างคุ้มค่า มีการนำทรัพยากรที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ และปลดปล่อยของเสียสู่สภาพแวดล้อมให้น้อยที่สุดเป็นไปตาม BCG Model โมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่เพื่อความยั่งยืน

• ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัด

จากข้อมูลแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 – พ.ศ. 2570 ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่สำคัญของจังหวัดสุรินทร์ มีดังนี้

- ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม เช่น กาละแมสต ข้าวหอมมะลิ ข้าวหอมมะลิแดงอินทรีรี่ ไข่เค็มไอโอดีน

- ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย เช่น ผ้าโฮล ผ้าคลุมไหล่ไหม เครื่องประดับทองเหลืองลายไทย ผ้าพันคอไหม ผ้ายกลายโคมหลวง ผ้าทอมือลายขัด ผ้าสบไผ่ ผ้าโสร่งหางกระรอก สร้อยงาช้าง ประคำ สร้อยหินมณีหยดทิพย์

- ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก เช่น ตะกร้าหวาย โต๊ะชุดกระเป๋านอกประสงค์

- ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร เช่น ครีมอาบน้ำผสมขมิ้น-ไพล เซรั่มโปรตีนไหมทอง ยาแก้พิษ

ตารางที่ 19 มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์รายจังหวัด

หน่วย : บาท

จังหวัด/กลุ่ม	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566	ส่วนต่าง 66 - 65	ร้อยละ
จังหวัดสุรินทร์	3,745,298,823	4,205,016,369	5,130,343,507	925,327,138	18.03
จังหวัดนครราชสีมา	8,109,880,922	8,768,470,254	9,797,600,636	1,029,130,382	10.50
จังหวัดชัยภูมิ	2,483,635,356	2,318,331,766	2,859,786,636	541,454,870	18.93
จังหวัดบุรีรัมย์	2,876,097,238	3,413,433,415	4,070,527,020	657,093,605	16.14
กลุ่มจังหวัดฯ	17,214,912,339	18,705,251,804	21,858,257,799	3,153,096,995	15.90

จังหวัดสุรินทร์มีผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) มีมูลค่าการจำหน่ายเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2564-2566 โดยมีมูลค่า 3,745,298,823 บาท 4,205,016,369 บาท และ 5,130,343,507 บาท ตามลำดับ

• การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดประกอบด้วย การวิเคราะห์ ดังนี้

(1) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในเป็นการพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในของจังหวัดสุรินทร์ในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อที่จะระบุจุดแข็ง (Strength) หรือลักษณะเด่น หรือข้อได้เปรียบที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในของจังหวัดซึ่งเอื้อต่อการประสบความสำเร็จของการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ และจุดอ่อน (Weakness) หรือข้อเสียเปรียบ หรือปัญหาที่เกิดเนื่องจากสภาพแวดล้อมภายในของจังหวัดและส่งผลกระทบต่อการทำงานพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์ การวิเคราะห์ปัจจัยภายในวิเคราะห์จากทรัพยากรต่าง ๆ ในการพัฒนาของจังหวัดสุรินทร์ที่มีอยู่และพิจารณาผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ผ่านมา ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์ มีดังนี้

จุดแข็ง : จังหวัดสุรินทร์เป็นแหล่งผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจสำคัญ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง สุก ร โคเนื้อ ไก่พื้นเมือง และกระบือ มีโรงงานอุตสาหกรรมผลิตสินค้าได้หลากหลายและรองรับผลผลิตทางการเกษตรได้อย่างเพียงพอ เช่น โรงสีข้าว โรงงานน้ำตาล โรงงานแปงมัน โรงไฟฟ้า โรงโม่หิน โรงงานผลิตน้ำดื่ม เป็นต้น มีศักยภาพด้านการผลิตและเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิและเป็นแหล่งเกษตรเพิ่มมูลค่าที่สำคัญของประเทศ มีทรัพยากรการท่องเที่ยว วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์ต่อยอดได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว มีจุดผ่านแดนถาวรเป็นประตูการค้า การลงทุนชายแดนของอีสานใต้เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชา มีภูมิปัญญาท้องถิ่นหลากหลายในชุมชนใน

ด้านเกษตรกรรมและการผลิตสินค้าท้องถิ่น มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์และเป็นแหล่งผลิตสินค้าใหม่และ
ผ้าพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงของประเทศ และมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนในด้านต่าง ๆ
มากขึ้น มีตลาดรับซื้อสินค้าเกษตรและมีโรงงานการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า มีต้นทุน
ค่าแรงงานต่ำ มีความพร้อมในการยกระดับอุตสาหกรรม และมีสถานศึกษา หน่วยงานพัฒนาแรงงาน

จุดอ่อน : การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัยมาใช้น้อยมากใน
กระบวนการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้า ขาดแคลนวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิตสำหรับการผลิต
ในภาคอุตสาหกรรม ขาดการลงทุนของภาคเอกชนหรือต่างประเทศ แรงงานขาดการพัฒนาทักษะฝีมือ
มีความสามารถไม่ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม การส่งสินค้าผ่านจุดผ่านแดน มีข้อจำกัด
ไม่เป็นการให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ และการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีน้อย
ผู้ประกอบการมีข้อจำกัดในการปรับตัว ทรัพยากรธรรมชาติ เสื่อมโทรมหรือลดน้อยลง การจัดการขยะยัง
ไม่มีประสิทธิภาพ แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงเสริม ขาดการพัฒนามาตรฐานและการเชื่อมโยงเครือข่าย
ท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ แหล่งน้ำใต้ดินและบนดินขาดการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และ
ไม่ครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัด ต้นทุนการผลิตภาคการเกษตรมีสูง มีการใช้สารเคมีในการผลิตมาก

(๑)การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัด
สุรินทร์ใช้กรอบแนวคิดการวิเคราะห์ PESTLE Analysis ซึ่งเป็นวิธีการในการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่อยู่
นอกเหนือการควบคุมของจังหวัด แต่เมื่อเกิดขึ้นอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรม
ของจังหวัด โดยเป็นได้ทั้งผลกระทบในเชิงบวกหรือ “โอกาส (Opportunities)” และผลกระทบในเชิงลบ
หรือ “อุปสรรค (Threats)” การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกประกอบด้วยองค์ประกอบของ PESTLE ในด้าน
ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ด้านการเมือง (Political Factor : P) ได้แก่ นโยบายของภาครัฐ
โครงการ มาตรการส่งเสริม และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อ
การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์

- ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factor : E) ได้แก่ เศรษฐกิจระดับมหา
ภาคและระดับจุลภาค ที่อาจมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด
สุรินทร์

- ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Factor : S) ได้แก่ ปัจจัย
ทางสังคม โครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรม ประชากรศาสตร์ ที่จะมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อ
การดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

- ด้านเทคโนโลยี (Technological Factor : T) ได้แก่ สภาพการณ์ด้านเทคโนโลยี เช่น การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าเทคโนโลยีการผลิต สารสนเทศ รวมถึงนวัตกรรมที่อาจมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์

- ด้านกฎหมาย (Legal Factor : L) ได้แก่ กฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ของภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์

- ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Factor : E) ได้แก่ สภาพและการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ที่อาจมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์

ทั้งนี้ ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ทั้งในด้านบวกและด้านลบ หรือโอกาสและอุปสรรค มีดังนี้

โอกาส : จากนโยบายรัฐบาลส่งเสริมผู้ประกอบการให้ใช้เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมการผลิตและแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพทางการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับอาเซียน ส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัย และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ และสาธารณสุขปโภค นอกจากนี้ยังมีโอกาสจากกระแสการตื่นตัวของผู้บริโภคที่ต้องการสินค้าปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น และสินค้าและบริการของไทยเป็นที่ต้องการของตลาดในประเทศอาเซียน

อุปสรรค : ปัจจุบันนโยบายภาครัฐบางอย่างในการพัฒนาหรือส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมไม่ต่อเนื่อง กฎหมายหรือกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศมีข้อจำกัดและส่งผลกระทบต่อการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และกฎหมายบางฉบับไม่เอื้อต่อการลงทุนหรือไม่สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบัน เช่น กฎหมายผังเมือง นอกจากนี้ปัจจัยการผลิตหรือวัตถุดิบการผลิตมีราคาผันผวน ราคาไม่แน่นอนเป็นไปตามราคาตลาด อันเนื่องจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลต่อการทำเกษตรกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน อีกทั้งประเทศคู่แข่งมีการผลิตและพัฒนาคุณภาพสินค้าที่มีคุณภาพหรือราคาถูกกว่าเข้าสู่ตลาด ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำได้ยาก รวมถึงการปักปันเขตแดนที่ยังไม่ชัดเจนและสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างประเทศ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคง โดยรวม

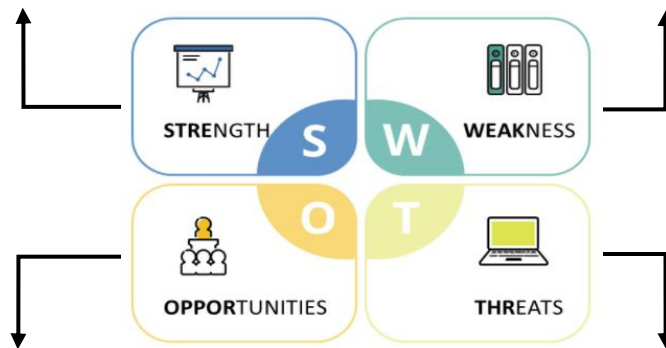
ปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ดังกล่าวนำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค “กระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (Analysis Hierarchy Process: AHP)” เพื่อเปรียบเทียบความสำคัญของแต่ละประเด็นในแต่ละมิติของ SWOT โดยเทคนิคดังกล่าวช่วยในการจัดลำดับความสำคัญของแต่ละประเด็น ในแต่ละมิติ ดังภาพที่ 3

จุดแข็ง (Strength: S)

- S1 เป็นแหล่งผลิตสินค้าใหม่และผ้าพื้นเมืองอัตลักษณ์พื้นถิ่นที่มีชื่อเสียงของประเทศ
- S2 มีจุดผ่านแดนถาวรเป็นประตูการค้าการลงทุนชายแดนของอีสานใต้ เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชา
- S3 มีทรัพยากรการท่องเที่ยว วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ต่อยอดได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว
- S4 จังหวัดสุรินทร์เป็นแหล่งผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจสำคัญ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย สมุนไพร ยางพารา สุกร โคเนื้อ ไก่พื้นเมือง และกระบือ
- S5 มีศักยภาพด้านการผลิตและเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์สำคัญของประเทศ
- S6 มีตลาดรับซื้อสินค้าเกษตรและมีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า

จุดอ่อน (Weakness: W)

- W1 แรงงานขาดการพัฒนาทักษะฝีมือ มีความสามารถไม่ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
- W2 ต้นทุนการผลิตภาคการเกษตรมีสูง มีการใช้สารเคมีในการผลิตมาก
- W3 การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัยมาใช้น้อยมากในกระบวนการผลิต และเพิ่มมูลค่าสินค้า
- W4 ขาดแคลนวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิตสำหรับการผลิตในภาคอุตสาหกรรม
- W5 ผู้ประกอบการมีข้อจำกัดในการปรับตัว/ธุรกิจจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

โอกาส (Opportunity: O)

- O1 เทคโนโลยีสมัยใหม่และการค้าออนไลน์ทำให้การผลิตสินค้า/บริการพัฒนาและมีต้นทุนถูกลง
- O2 นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- O3 นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และสาธารณสุข
- O4 นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัย และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- O5 นโยบายรัฐบาลส่งเสริมผู้ประกอบการให้ใช้เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมการผลิตและแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า

อุปสรรค (Threat: T)

- T1 ปัจจัยการผลิตหรือวัตถุดิบการผลิตมีราคาผันผวน ราคาไม่แน่นอน เป็นไปตามราคาตลาด
- T2 ประเทศคู่แข่งมีการผลิตและพัฒนาคุณภาพสินค้าที่มีคุณภาพหรือราคาถูกกว่าเข้าสู่ตลาด
- T3 ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำได้ยาก
- T4 ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ
- T5 นโยบายภาครัฐบางอย่างในการพัฒนาหรือส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมไม่ต่อเนื่อง
- T6 การปกป้องเขตแดนที่ยังไม่ชัดเจน
- T7 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างประเทศ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงโดยรวม

ภาพที่ 3 สรุปจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

ตารางที่ 20 TOWS Matrix

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
<p>โอกาส (O)</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรุก (SO)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับผลผลิตภาพการผลิตผลิตภัณฑ์จังหวัดสุรินทร์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (SO1: S7 S1 S3 O6 O1) - เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม (SO2: S7 S5 O5 O1) - พัฒนาและยกระดับศักยภาพการผลิตผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ (SO3: S1 S3 O4 O3) 	<p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการยกระดับทักษะและพัฒนาทักษะใหม่ของผู้ประกอบการและบุคลากรให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการภาคอุตสาหกรรม (WO2: W3 W2 O6 O5) - ยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการของผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ผลผลิตภาพการผลิต และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (WO1: W10 W1 W6 O6 O4 O3 O1) - สนับสนุนระบบฐานข้อมูลการเข้าถึงการรับบริการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ (WO3: W3 W1 W6 O6 O5)
<p>อุปสรรค (T)</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรับ (ST)</p> <ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการการส่งเสริมการยกระดับการผลิตภาคอุตสาหกรรมสู่โมเดลเศรษฐกิจ BCG โดยใช้ฐานทรัพยากรท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ST1: S4 S1 S3 T2 T4 T5) - เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอย่างมีธรรมาภิบาลและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ST2: S3 T4 T1) 	<p>กลยุทธ์ป้องกัน (WT)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีของสถานประกอบการอุตสาหกรรม (WT1: W10 T4 T1) - ส่งเสริมผู้ประกอบการในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการปรับปรุงและพัฒนาการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ (WT2: W10 W1 W2 T2 T3 T4) - สนับสนุนการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (WT3: W10 W1 W6 T5 T1)

(3) การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWS Matrix)

ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค นำมาจัดทำเป็นกลยุทธ์การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้วิธี TOWS Matrix วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส (S-O) จุดแข็งกับอุปสรรค (S-T) จุดอ่อนกับโอกาส (W-O) และ จุดอ่อนกับอุปสรรค (W-T) ได้เป็นกลยุทธ์ใน 4 มิติ ประกอบด้วยกลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์เชิงรับ กลยุทธ์เชิงแก้ไข และกลยุทธ์เชิงป้องกัน ดังตารางที่ 20

1. กลยุทธ์เชิงรุก (SO) เป็นกลยุทธ์ที่เกิดจากการจับคู่ระหว่างปัจจัยภายในทางบวกคือ จุดแข็ง (Strength) และปัจจัยภายนอกทางบวกคือ โอกาส (Opportunity) หรืออีกนัยหนึ่งเป็นการใช้จุดแข็ง/ข้อได้เปรียบที่มีผนวกกับโอกาสและกำหนดเป็นกลยุทธ์เชิงรุกสำหรับการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วยกลยุทธ์ดังนี้

1.1 กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับผลิตภาพการผลิตผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (SO1: S7 S1 S3 O6 O1) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างผลิตภาพของผลิตภัณฑ์ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้ประกอบการ และบริบทท้องถิ่น

2) เสริมสร้างทักษะด้านการบริหารจัดการ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ กระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) และการคิดเชิงสร้างสรรค์บนพื้นฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญา เชื่อมโยงกับเทคโนโลยี และนวัตกรรมให้กับผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง

1.2 กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม (SO2: S7 S5 O5 O1) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม โดยการพัฒนาทักษะการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพและมีแนวทางการขับเคลื่อนชัดเจนขึ้น ได้แก่ การถอดบทเรียน การดำเนินงานและองค์ความรู้ การจัดทำแผนการดำเนินงานที่เป็นแนวทางกิจกรรมการดำเนินงานขับเคลื่อน

2) จัดทำเกณฑ์ตัวชี้วัดหรือเป้าหมายขององค์กรและหน่วยงานภาคี พร้อมทั้งโอกาสที่เหมาะสม การพัฒนาเทคนิคการบริหารจัดการ การแปรรูปสินค้าเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการขับเคลื่อนงานในรูปแบบตนเอง พร้อมทั้งมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในการให้ข้อเสนอแนะ

1.3 กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและยกระดับศักยภาพการผลิตผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ (SO3: S1 S3 S6 O4 O3) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) ผลักดันให้มีหน่วยงานด้านตรวจสอบมาตรฐานสินค้า รวมทั้งการเป็นจังหวัดนำร่องเมืองอุตสาหกรรมเชิงเกษตรอินทรีย์และการเป็นพื้นที่สำคัญของประเทศในการพัฒนาเกษตรแปรรูป

2) ยกระดับวัตถุดิบการเกษตรสู่สินค้ามาตรฐานควบคู่กับการเติบโตทางอุตสาหกรรมแบบยั่งยืนลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และดำเนินกิจกรรมเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ รวมถึงบรรจุภัณฑ์ที่มีความทันสมัยตรงความต้องการตลาดมากขึ้น โดยมีการดำเนินการผ่านกระบวนการวิจัยจากนักศึกษา และนักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาในการร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นการสร้างฐานความรู้ใหม่ ๆ ในชุมชนนำไปสู่การสร้างอาชีพ และกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่น

2. กลยุทธ์เชิงรับ (ST) เป็นกลยุทธ์ที่เกิดจากการจับคู่ระหว่างปัจจัยภายในทางบวกคือ จุดแข็ง (Strength) และปัจจัยภายนอกทางลบคือ อุปสรรค (Threat) เพื่อนำจุดแข็ง/ข้อได้เปรียบที่มีมาป้องกันอุปสรรค หรือใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรค กลยุทธ์เชิงรับในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วยกลยุทธ์ดังนี้

2.1 กลยุทธ์ที่ 1 บูรณาการการส่งเสริมการยกระดับการผลิตภาคอุตสาหกรรมสู่โมเดลเศรษฐกิจ BCG โดยใช้ฐานทรัพยากรท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ST1: S4 S1 S3 T2 T4 T5) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน ทั้งด้านมาตรฐานแนวทางการพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การดำเนินการผลิตแบบครบวงจร เช่น การจัดทำแผนการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ การปรับปรุงผังสถานประกอบการ (Plant Layout) หรือกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) เป็นต้น โดยใช้ฐานทรัพยากรท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

2.2 กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายการประกอบการอุตสาหกรรมอย่างมีธรรมาภิบาลและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ST2: S3 T4 T3 T1) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) โดยสร้างความร่วมมือระหว่างเครือข่ายกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

2) จัดกิจกรรมสานสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายทางธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน

3. กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO) เป็นกลยุทธ์ที่เกิดจากการจับคู่ระหว่างปัจจัยภายในทางลบคือจุดอ่อน (Weakness) และปัจจัยภายนอกทางบวกคือโอกาส (Opportunity) เพื่อใช้

ประโยชน์จากโอกาสมาปิดจุดอ่อนหรือทำให้จุดอ่อนนั้นลดลง กลยุทธ์เชิงแก้ไขในการพัฒนา ด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วยกลยุทธ์ดังนี้

3.1 กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการยกระดับทักษะและพัฒนาทักษะใหม่ ของผู้ประกอบการและบุคลากรให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการภาคอุตสาหกรรม (WO2: W3 W2 O6 O5) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) สร้างแหล่งเรียนรู้ชุมชนวิจัยโดยการบูรณาการงานร่วมกัน กับสถาบันการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะวิชาชีพเดิมและเสริมทักษะวิชาชีพใหม่ๆให้กับแรงงาน ที่สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการภาคอุตสาหกรรม

2) จัดโครงการคลินิกเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำการเสริม ทักษะให้กับ SMEs เพื่อสร้างความมั่นใจและฝึกใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

3.2 กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการของ ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ผลิตภาพการผลิต และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (WO1: W10 W1 W6 O6 O4 O3 O1) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านมาตรฐานระบบการจัดการ เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และเอื้อประโยชน์ต่อการประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

2) จัดกิจกรรม “สร้างการรับรู้นวัตกรรมเพื่อการพัฒนา” เพื่อตระหนักถึงความสำคัญในการยกระดับผลิตภัณฑ์ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม และการนำผลงานวิจัย นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

3.3 กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนระบบฐานข้อมูลการเข้าถึงการรับบริการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ (WO3: W3 W1 W6 O6 O5) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานและคู่มือ การปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ในรูปแบบออฟไลน์และแบบออนไลน์ ปรับปรุง ระบบเอกสารให้เอื้อต่อการขยายช่องทางการเข้ารับบริการแบบออนไลน์

2) ผลักดันส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการให้บริการ และสนับสนุนช่องทางการเผยแพร่ข่าวสารระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เช่น แหล่งทุน การส่งออกและนำเข้า เป็นต้น

4. กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WT) เป็นกลยุทธ์ที่เกิดจากการจับคู่ระหว่าง ปัจจัยภายในทางลบคือ จุดอ่อน (Weakness) และปัจจัยภายนอกทางลบคือ อุปสรรค (Threat) กำหนด เป็นกลยุทธ์เพื่อลดจุดอ่อน หลีกเลี่ยงภัยคุกคาม กลยุทธ์เชิงป้องกันในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม ของจังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วยกลยุทธ์ดังนี้

4.1 กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหาร จัดการ สิ่งแวดล้อมที่ดีของสถานประกอบการอุตสาหกรรม (WT1: W10 T4 T1) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี/นวัตกรรม/งานวิจัยมาใช้ ในกระบวนการดำเนินงานของสถานประกอบการเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสนับสนุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรน้ำในภาคอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุด

2) จัดโครงการคลินิกผู้ประกอบการ เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ ในการดำเนินกิจการ การขอมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และการจัดการ การตลาด เป็นต้น

4.2 กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมผู้ประกอบการในการใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการปรับปรุงและพัฒนาการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ (WT2: W10 W1 W2 T2 T3 T4) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) สนับสนุนเทคโนโลยี/นวัตกรรม/งานวิจัยมาใช้ในการผลิต และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าที่เป็น Product Champion ของจังหวัดสุรินทร์

2) จัดกิจกรรมถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่ภาคอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนเพื่อผลักดันให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม

4.3 กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาค ส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (WT3: W10 W1 W6 T5 T1) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) สร้างกลไกการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงาน ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมงานวิจัยในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ และสถานการณ์ปัจจุบัน

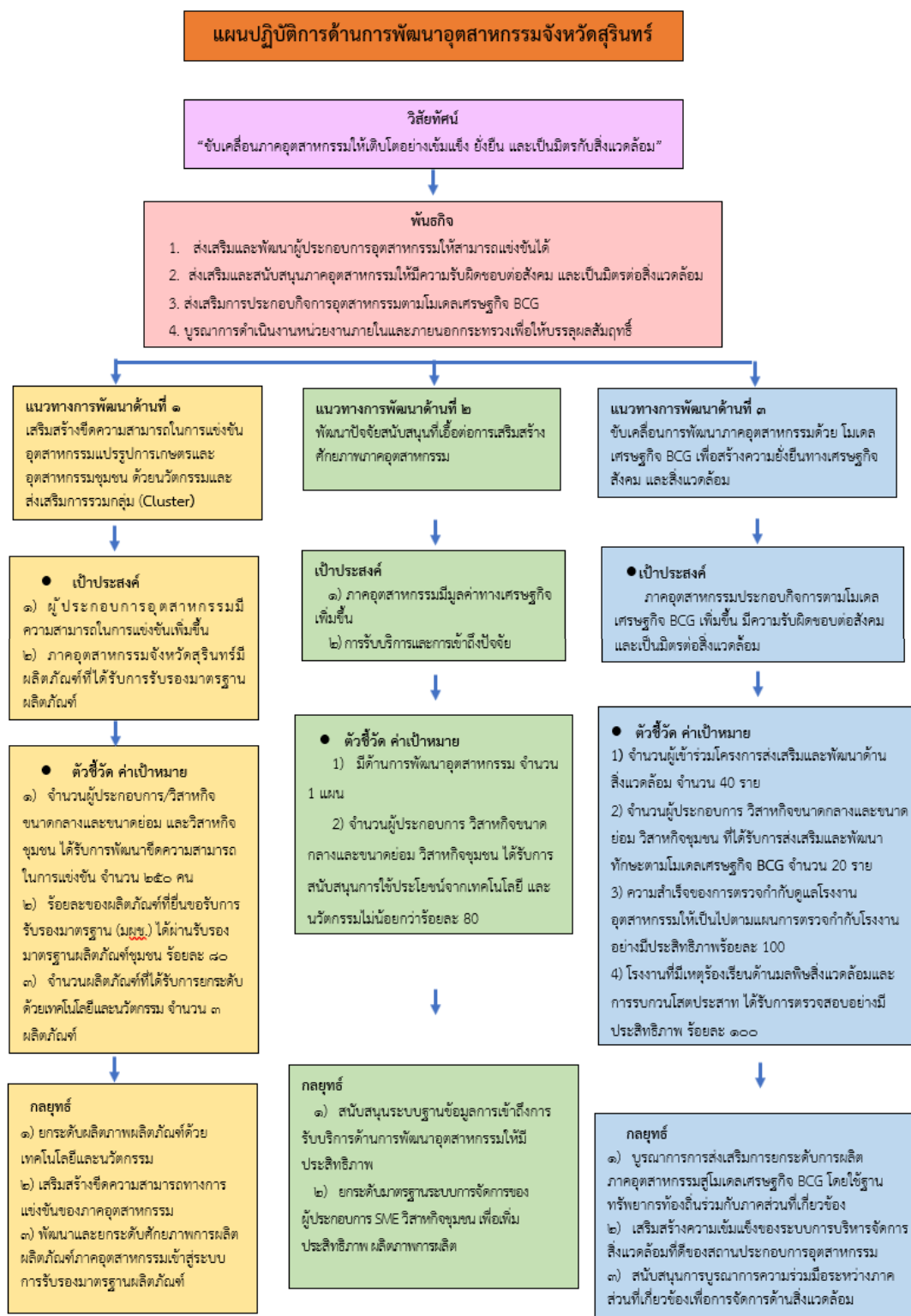
(4) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

ผลการสอบถามความคิดเห็นของผู้รับบริการในเรื่องความคาดหวังที่มีต่อการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนจากโรงงานอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการรายย่อย ประชาชน/ผู้บริโภคร หน่วยงาน/สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม มีดังนี้

ตารางที่ 21 ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ประเด็นปัญหาและความต้องการ
โรงงานอุตสาหกรรม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรมและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง 2. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการด้านการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น เทคนิควิธีการผลิตที่มีความสะอาด ปลอดภัยและมีคุณภาพ การเรียนรู้ด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ 3. ให้มีการนำงานวิจัยมาใช้ในการเพิ่มคุณภาพและเพิ่มผลผลิต 4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านวัตถุดิบควรบูรณาการการทำงานร่วมกันกับภาคอุตสาหกรรมในการสร้างความเข้าใจ/องค์ความรู้ในการเพิ่มคุณภาพ เพิ่มผลผลิต เพิ่มปริมาณวัตถุดิบให้เพียงพอต่อกำลังการผลิต 5. ให้มีฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพครบวงจร ผู้รับบริการสามารถติดต่อขอรับข้อมูลต่าง ๆ ได้ทีเดียว (One Stop Service) รวมทั้งฐานข้อมูลจะต้องมีลักษณะที่มีการวิเคราะห์สังเคราะห์แล้ว ไม่เป็นข้อมูลดิบ มีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ผู้ประกอบการรายย่อย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับการพัฒนาทักษะและความรู้สมัยใหม่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมในการดำเนินกิจการ 2. ได้รับการส่งเสริมการเข้าถึงช่องทางการตลาดใหม่ ๆ 3. ได้รับการช่วยเหลือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการ 4. ได้รับการให้การตรวจหรือรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์
ประชาชน/ผู้บริโภค	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการผลิตที่เพิ่มประสิทธิภาพ 2. ได้รับการส่งเสริมการเข้าถึงช่องทางการตลาดใหม่ ๆ
หน่วยงาน/สถาบันการศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้การส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแล และดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การจดทะเบียนเครื่องจักร และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในภูมิภาค 2. ให้การพัฒนาทักษะและความรู้สมัยใหม่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมในกิจการ 3. ให้การช่วยเหลือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการ 4. ประสานการปฏิบัติงานด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ 5. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัด 6. ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจหรืออุตสาหกรรมที่รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ

(4) Strategy map

ภาพที่ ๔ สรุป Strategy map

3.2 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

รายปี พ.ศ. 2570

3.2.1 วิสัยทัศน์

“ขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างเข้มแข็ง ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

3.2.2 พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้
2. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
3. ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG
4. บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์

3.2.3 แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

1) **แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1** เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอุตสาหกรรมชุมชน ด้วยนวัตกรรมและส่งเสริมการรวมกลุ่ม (Cluster)

- **เป้าประสงค์**

- 1) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น
- 2) ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์มีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์

- **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

- 1) จำนวนผู้ประกอบการ/วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน จำนวน 250 คน
- 2) ร้อยละของผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอรับการรับรองมาตรฐาน (มผช.) ได้ผ่านรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ร้อยละ 80
- 3) จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยกระดับด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับผลิตภาพ ผลิตภัณฑ์ด้วย เทคโนโลยีและ นวัตกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของจังหวัดสุรินทร์	3.7	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาด สมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPs) • โครงการส่งเสริมพัฒนายกระดับผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม บล็อกเชน และ ปัญญาประดิษฐ์	0.188 13.34	0.188 -
กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างขีดความ สามารถทางการ แข่งขันของ ภาคอุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • -ไม่มี-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน งานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน • โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) • โครงการยกระดับผู้ประกอบการตัดอุตสาหกรรม และแปร รูปการเกษตรจังหวัดสุรินทร์ สู่สากล ใส่ใจสิ่งแวดล้อมคู่ชุมชน อย่างยั่งยืน	0.26 0.065 9.96	0.26 0.065 -
	โครงการอื่น ๆ(ของหน่วยงานในจังหวัด) • พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) ให้มีคุณภาพมาตรฐาน • ตลาดนัดคนไทยยิ้มได้	0.375 0.20	- -

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		2569	2570
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและยกระดับ ศักยภาพการผลิต ผลิตภัณฑ์ ภาคอุตสาหกรรม เข้าสู่ระบบ การรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด <ul style="list-style-type: none"> โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของจังหวัดสุรินทร์ 	1.0	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม <ul style="list-style-type: none"> โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค 	0.37	0.37
	โครงการอื่น ๆ(ของหน่วยงานในจังหวัด) <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP โดยเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge – Based OTOP : KBO) จังหวัด ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากชุมชนท่องเที่ยว ด้วยแนวคิดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่นักท่องเที่ยวลงมือปฏิบัติ (D-HOPE) กิจกรรมที่ 1 ค้นหาผู้จัดโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Champ) ผลิตภัณฑ์เด่นและการทดสอบโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 	0.44	-
		0.092	-

2) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 พัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการเสริมสร้างศักยภาพ

ภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

- 1) ภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น
- 2) การรับบริการและการเข้าถึงปัจจัยสนับสนุนด้านอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพ

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- 1) มีด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จำนวน 1 แผน
- 2) จำนวนผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ได้รับการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนระบบ ฐานข้อมูลการเข้าถึง การรับบริการด้าน การพัฒนา อุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • -ไม่มี-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการทบทวนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสุรินทร์	0.012	0.012
	• โครงการค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลตามนโยบายและ ยุทธศาสตร์	0.314	0.314
กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับมาตรฐาน ระบบการจัดการของ ผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพ ผลิต ภาพการผลิต	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอครบ วงจรจังหวัดสุรินทร์	3.0	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีด ความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก. เอส)	0.062	-

3) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 ขับเคลื่อนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG เพื่อสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

• เป้าประสงค์

ภาคอุตสาหกรรมประกอบกิจการตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG เพิ่มขึ้น มีความรับผิดชอบต่อสังคม และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- 1) จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 40 ราย
- 2) จำนวนผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG จำนวน 20 ราย

3) ความสำเร็จของการตรวจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามแผนการตรวจกำกับโรงงานอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 100

4) โรงงานที่มีเหตุร้องเรียนด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมและการรบกวนโสตประสาท ได้รับการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 บูรณาการการส่งเสริมการยกระดับการผลิตภาคอุตสาหกรรมสู่โมเดลเศรษฐกิจ BCG โดยใช้ฐานทรัพยากรท้องถิ่นร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการอุตสาหกรรมคาร์บอนเครดิต สร้างมูลค่า คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน จังหวัดสุรินทร์	5.0	-
	โครงการที่ สจจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว • โครงการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (NET ZERO)	0 0.277	0
กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีของสถานประกอบการอุตสาหกรรม	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณจังหวัด • -ไม่มี-	-	-
	โครงการที่ สจจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม • โครงการค่าใช้จ่ายในการบริการจัดการวัตถุอันตรายสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย • โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบกิจการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่: เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน	0.021 0.063 0.442	0.021 0.063 0.442

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		2569	2570
กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนการ บูรณาการความ ร่วมมือระหว่างภาค ส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อ การจัดการด้าน สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • -ไม่มี-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการ มีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล	0.168	0.168
	• โครงการติดตาม ฝุ่นละออง ตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุ เดือดร้อนและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	0.063	0.063
	• โครงการอุตสาหกรรมคาร์บอนเครดิต สร้างมูลค่าคู่กับชุมชนอย่าง ยั่งยืนจังหวัดสุรินทร์	10.31	-

ส่วนที่ 4 ภาคผนวก

4.1 โครงการแบบย่อ (1 ชุด : 1 โครงการ)

4.1.1 โครงการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ได้รับงบประมาณจากกระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

1. ชื่อโครงการ	โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)
2. ความสำคัญของ โครงการหลักการ และเหตุผล	การสร้างเสริมสภาพแวดล้อมและกลไกที่เหมาะสมต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก ให้มีความสำคัญกับผู้ประกอบการและชุมชนในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานราก ผู้ประกอบการ และชุมชนโดยรอบให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืนด้วยการ “ปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน”
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	1. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจ 2. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจมีรายได้เพิ่มขึ้น
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชน จำนวน 20 คน 2. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1. จัดกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการนักธุรกิจและผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อให้สามารถต่อยอดไปสู่การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป้าหมาย จำนวน 20 ราย ระยะเวลาการอบรม 2 วัน 2. ติดตามและประเมินผลโครงการ ฯ ไตรมาสที่ 3 – ไตรมาสที่ 4
9. งบประมาณ	64,600 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และ เหตุผล	การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ในทุกระดับจะนำไปสู่การพัฒนาการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้น สามารถยืนหยัดอยู่ได้ภายใต้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศปัจจุบันที่ยังไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนอ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจต้องพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกประเทศ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และ จังหวัด 2. เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐ ในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงาน ร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น ด้านการสร้างมาตรฐานกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	1. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม/วิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และ จังหวัด 2. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม/วิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม/วิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย มาตรการต่างๆ และประสบการณ์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้รับการบริการคำปรึกษาแนะนำ จำนวน 590 คน 2. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม/วิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ได้รับการบ่มเพาะ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ จำนวน 50 คน
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569

8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>1. ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด เป้าหมาย จำนวน 130 ราย</p> <p>2. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการด้านกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ เป้าหมาย จำนวน 100 ราย</p> <p>3. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจ รวมทั้งผู้ประกอบการทุกประเภท การผลิตในจังหวัด เป้าหมาย จำนวน 310 ราย</p> <p>4. ให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น แนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการออกแบบตราสัญลักษณ์ เป้าหมาย จำนวน 50 ราย</p>
9. งบประมาณ	369,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : งานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
2. ความสำคัญของ โครงการหลักการ และเหตุผล	เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ตรงตามความต้องการของตลาด เพื่อสร้างค่านิยมในการผลิตสินค้าคุณภาพเป็นการสร้างงานและยกระดับรายได้ ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	1 ผลิตภัณฑ์ชุมชนของจังหวัดสุรินทร์ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ไม่น้อยกว่า 75 ผลิตภัณฑ์ 2 ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดสุรินทร์ได้รับความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ 3 ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. การรับคำขอรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนไม่น้อยกว่า 75 ผลิตภัณฑ์ 2. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่รับคำขอ ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 86.18
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการและ เชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1 กิจกรรมการให้การรับรอง มผช. (รับคำขอ มผช.) จำนวน 75 คำขอ 2 กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 42 ครั้ง 2.1 ประชาสัมพันธ์/เชิญชวนให้ผู้ผลิตชุมชนที่ยังไม่ได้รับ มผช. / ใบรับรองยื่นต่ออายุเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐาน จำนวน 5 ครั้ง 2.2 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน 17 ครั้ง 2.3 ประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคหรือประชาชนทั่วไปได้เห็นถึงประโยชน์จากการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ได้รับ มผช. จำนวน 20 ครั้ง 3 กิจกรรมตรวจติดตาม จำนวน 25 ราย และซื้อตัวอย่างตรวจติดตาม 10 ชุดตัวอย่าง
9. งบประมาณ	263,256 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และ เหตุผล	เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ SMEs พัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง การขอรับมาตรฐานสินค้าหรือบริการต่างๆ จึงเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่จะสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค โดยเฉพาะมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส.) เพื่อให้สินค้าและบริการของผู้ผลิตชุมชนและผู้ประกอบการ SMEs มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานก่อนที่จะต่อยอดสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ต่อไป
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1 ยกระดับสินค้าให้มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์การตรวจสอบรับรองมาตรฐาน มอก.เอส. 2 ส่งเสริมและผลักดันผู้ผลิตและผู้ให้บริการ ให้ได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการ 3 กำกับดูแลการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการรับรองให้ เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ 4 พัฒนาผู้ผลิต และให้บริการให้เข้าสู่ระบบคุณภาพและมาตรฐาน เสริมสร้าง ศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน สามารถพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการ สร้างมูลค่าเพิ่ม ก่อเกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ในชุมชน
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1 ผู้ประกอบการ SMEs ผู้ผลิตชุมชน และวิสาหกิจชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส.) และสามารถนำไปพัฒนาขีดความสามารถในการประกอบกิจการ 2 ผู้ประกอบการ SMEs ผู้ผลิตชุมชน และวิสาหกิจชุมชน ด้านผลิตภัณฑ์และ ด้านบริการ ได้รับการตรวจประเมินและได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม เอส (มอก.เอส.) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. รับคำขอและตรวจประเมินผู้ประกอบการยื่นคำขอมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส จำนวน 3 คำขอ 2. ตรวจติดตามผู้ประกอบการที่ได้รับมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส จำนวน 2 คำขอ 3. ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านงานบริการ มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส และนำไปพัฒนาขีดความสามารถในการประกอบกิจการ จำนวน 30 ราย 4. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่รับคำขอ ได้รับมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ไม่น้อย กว่าร้อยละ 80

6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>1 ประชาสัมพันธ์โครงการให้กลุ่มเป้าหมายผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน ทั้งด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการท่องเที่ยว และการบริการ ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์</p> <p>2 ตรวจสอบติดตามผู้ประกอบการที่ได้รับมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ที่ได้รับมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส จำนวน 2 คำขอ</p> <p>3 รับคำขอและตรวจประเมินผู้ประกอบการที่ยื่นคำขออนุมัติมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส เป้าหมาย จำนวน 3 คำขอ</p> <p>4 จัดสัมมนาให้ความรู้มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ให้แก่ผู้ประกอบการ ระยะเวลา 1 วัน เป้าหมาย 30 คน</p>
9. งบประมาณ	62,150 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการเตรียมพร้อมสภามประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	เพื่อส่งเสริมและสร้างให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการตลอดจนวิสาหกิจชุมชน มีการดำเนินงานอย่างค้ำึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคงและยั่งยืน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนสามารถประกอบกิจการให้สอดคล้องกับระเบียบหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) 2. เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ หรือ วิสาหกิจชุมชน ที่ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบุคลากรในสถานประกอบการ
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ผู้ประกอบการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) จำนวน 25 คน 2. สถานประกอบการได้รับการพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ ผ่านการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก จำนวน ๓ สถานประกอบการ และสามารถการคำนวณเพื่อการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ การพัฒนาให้มีผลิตภาพเพิ่มขึ้น ในด้านการต้นทุนลดลง และด้านการลดการสูญเสีย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1. จัดฝึกอบรมจำนวนรวมไม่น้อยกว่า 25 คน รวมระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า 2 วัน หรือไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมง 2. พัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ เพื่อเตรียมความพร้อมในการขอรับรองฉลากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานก๊าซเรือนกระจก จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ Man-Day/กิจกรรม จำนวน ๓ สถานประกอบการ
9. งบประมาณ	277,150 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	เพื่อการกำกับ เฝ้าระวัง และตรวจเหตุร้องเรียนเดือดร้อนจากการประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งเป็นภารกิจหลักสำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ต้องรับผิดชอบดูแลด้านมลพิษโรงงาน และการก่อเหตุเดือดร้อนต่าง ๆ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อเพิ่มระดับขีดความสามารถ ในการตรวจวัดประเภทสารมลพิษจากการประกอบกิจการโรงงานที่เป็นแหล่งก่อกำเนิดมลพิษโดยตรง และการกำกับดูแลด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการโรงงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านปริมาณ จำนวนในการตรวจวัดวิเคราะห์ชนิดประเภท ระดับของสารมลพิษ ระดับการรบกวนในเหตุร้องเรียน และการกำกับดูแลจากการประกอบกิจการโรงงานให้สามารถตรวจวัดโรงงาน และรองรับการตรวจสอบร้องเรียนได้มากขึ้น</p> <p>๓. เพื่อการปฏิบัติการเชิงรุก เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาการร้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเฝ้าระวังปัญหาข้อร้องเรียนในกลุ่มเหตุร้องเรียนซ้ำซาก</p>
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	<p>๑. โรงงานอุตสาหกรรมได้รับการตรวจกำกับตามแผนตรวจกำกับโรงงาน โดยใช้ระบบมาตรฐานการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม (i-Auditor) 84 โรง</p> <p>๒. โรงงานอุตสาหกรรมที่มีเหตุร้องเรียนด้านมลพิษสิ่งแวดล้อม และการรบกวนโสตประสาท ได้รับการตรวจสอบตรวจวิเคราะห์สารมลพิษ 84 โรง</p>
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>1. ความสำเร็จของการตรวจกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมเป็นไปตามแผนการตรวจ กำกับโรงงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100</p> <p>2. โรงงานที่มีเหตุร้องเรียนด้านมลพิษสิ่งแวดล้อม และการรบกวนโสตประสาท ได้รับการตรวจสอบตรวจวิเคราะห์สารมลพิษ ร้อยละ 100</p>
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>1. ลงพื้นที่ตรวจโรงงาน</p> <p>- ดำเนินการตรวจ กำกับ ดูแลโรงงานตามแผนการตรวจกำกับโรงงานของสอจ. โดยใช้ระบบมาตรฐานการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม (i-Auditor การ์ดปกติ) ในการตรวจทุกครั้ง</p> <p>2. ลงพื้นที่ตรวจติดตาม กำกับการดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการ</p>

	- ดำเนินการตรวจสอบโรงงานที่มีเหตุร้องเรียน จากระบบรับเรื่องร้องเรียนของกระทรวงอุตสาหกรรม ประกอบด้วยระบบ "แจ้งจุด" และระบบ "i-DeePro" รวมทั้งเรื่องร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด โดยใช้ระบบมาตรฐานการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม (i-Auditor การ์ดสีแดง) ในการตรวจทุกครั้ง
9. งบประมาณ	63,460 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPs)
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	ภาคเกษตร นับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จึงได้เล็งเห็นถึงแนวทางการส่งเสริมและการต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปให้สามารถขยายช่องทางการจำหน่าย เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPs) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจน ความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัยมาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ทางการให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ ผู้ประกอบการ Strat Up/ SMEs
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร 2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป 3. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร 2. ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป 3. ผู้เข้าร่วมโครงการได้สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สมาชิกกลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร/ ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร จำนวนไม่น้อยกว่า 25 ราย 2. เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ 3. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10

6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการและ เชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1. สำรวจคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร และจัดทำแผนธุรกิจที่สามารถสร้างโอกาสในการลงทุน (ไม่น้อยกว่า 2 วัน) จำนวนไม่น้อยกว่า 25 ราย 2. ยกระดับเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และการทดสอบผลิตภัณฑ์ จำนวนไม่น้อยกว่า 3 ผลิตภัณฑ์
9. งบประมาณ	188,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน และการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จึงต้องปรับวิธีการ ดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้ง สร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อย มลพิษ ให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบ โรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้นผ่านการดำเนินโครงการฯ
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีสู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรร มาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ 2. เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อม ให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนโดยรอบได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน 3. เพื่อกระตุ้นให้เกิดกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประชาชน ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่รัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของ โครงการ	1. สถานประกอบการโรงงานมีความตระหนักต่อความรับผิดชอบต่อ การประกอบกิจการที่ไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและต่อชุมชน เป็นการป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 2. สถานประกอบการโรงงานมีระบบการเก็บข้อมูล เพื่อการวางแผนเฝ้า ระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านมลพิษสิ่งแวดล้อม 3. สถานประกอบการโรงงานที่นำหลักธรรมาภิบาลไปใช้เกิดการยอมรับจาก สังคม รวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรมเกิดการพัฒนายั่งยืน
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	1. สถานประกอบการโรงงานสมัครเข้าร่วมโครงการฯ (โรงงานรายใหม่) ในเขตพื้นที่ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 1 โรงงาน 2. ประชาชนที่อยู่โดยรอบบริเวณโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการโรงงาน และบุคลากรจากส่วนงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมโครงการ 30 ราย
6. ความเชื่อมโยงกับแผน พัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล และยั่งยืน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1. จัดกิจกรรมอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของ สถานประกอบการอุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาล จำนวน 50 คน 2. จัดกิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการด้านสิ่งแวดล้อม (Big Brother)/ เครือข่ายต้นแบบ ที่ประสบความสำเร็จด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน 1 ครั้ง

	<p>3. จัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน จำนวน 1 ครั้ง</p> <p>4. จัดกิจกรรมตรวจประเมินสถานประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน จำนวน 1 ครั้ง</p> <p>5. กิจกรรมส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ 2 กิจการ</p>
9. งบประมาณ	169,500.- บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบกิจการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ : เหมืองแร่ดีบุกชุมชน
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	การดำเนินการตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ 2560 มีบทบัญญัติที่กำหนดผู้เกี่ยวข้องไว้หลายภาคส่วนเช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการประชาชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในฐานะเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ซึ่งมีบทบาทในการดำเนินการคำขอประทานบัตร คำขออาชญาบัตร ตลอดจนการกำกับดูแลผู้ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยแร่ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดกฎหมาย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความรู้ความเข้าใจ แนวทางปฏิบัติและเนื้อหาต่างๆ ของพระราชบัญญัติ เพื่อจะได้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ร่วมของภาคส่วนต่างๆ มีการเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนรับทราบอย่างทั่วถึง
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการอนุญาต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ 2. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานประกอบกิจการได้อย่าง ถูกต้องตามกฎหมาย ลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน 3. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแร่และร่วมเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังป้องปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายแร่
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการกำกับดูแล 2. สถานประกอบการฯ ที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบกฎหมายและมืองค์ความรู้ สามารถประกอบกิจการตามกฎหมายอย่างถูกต้อง 3. ประชาชนและผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแร่หรือการบริหารจัดการแร่
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการกำกับดูแล จำนวน 20 ครั้ง 2. ผู้ประกอบการเหมืองแร่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายแร่และมืองค์ความรู้ สามารถประกอบกิจการตามกฎหมายอย่าง ถูกต้อง จำนวน 30 คน

	3. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประชาชนและผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาดูงาน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบการเหมืองแร่ที่ดี จำนวน 30 คน
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1. การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน จำนวน 20 ครั้ง 2.อบรมเพิ่มความรู้ความเข้าใจผู้ประกอบการเหมืองแร่เกี่ยวกับกฎหมายแร่ จำนวน 30 คน 3. จัดกิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการเหมืองแร่ที่ดีที่อยู่ร่วมกับชุมชนได้ให้แก่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 1 ครั้ง/ 30 คน
9. งบประมาณ	386,830 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	การดำเนินการตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ในการดำเนินการคำขอประทานบัตรคำขออนุญาต ซึ่งจะต้องดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ จึงจัดทำ "โครงการรับ ฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม" เป็นการสร้างความเข้าใจและภาพลักษณ์ที่ดีให้กับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ลดปัญหาความขัดแย้ง การร้องเรียนคัดค้านจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ ให้อยู่คู่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ประกอบกิจการได้อย่าง ถูกต้องตามกฎหมาย และลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน 2. สร้างการรับรู้ให้กับชุมชนในกระบวนการอนุญาตประกอบการเหมืองแร่ และเป็นการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของ โครงการ	เกิดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	1. ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน 1 ครั้ง 2. ภาคประชาชนในพื้นที่ที่มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมต่อกระบวนการประกอบการเหมืองแร่ ร้อยละ 100 3. สนับสนุนให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ในกระบวนการต่างๆ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 95
6. ความเชื่อมโยงกับแผน พัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญ	ดำเนินการลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน 1 ครั้ง
9. งบประมาณ	21,230 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดทำโครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 โดยได้จัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด รายปี พ.ศ. 2568 และ พ.ศ. 2569 สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการวางกรอบแนวทางการดำเนินงานให้มีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง และกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. 2568 และพ.ศ. 2569 ของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ 2. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ มีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด 3. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ นำแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรมไปใช้เป็นกรอบในการจัดคำของงบประมาณและใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 2 แผน
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	นโยบายและแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับการนำไปปฏิบัติในการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมเชิงพื้นที่
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2567 – เมษายน 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2568 และ พ.ศ. 2569

	2. จัดทำเล่มแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ รายปี พ.ศ. 2568 และ พ.ศ. 2569 ส่งกระทรวงอุตสาหกรรม
9. งบประมาณ	12,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

4.1.2 โครงการสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ที่เสนอของบประมาณจากจังหวัด

รายปี พ.ศ. 2569

1. ชื่อโครงการ	โครงการอุตสาหกรรมคาร์บอนเครดิต สร้างมูลค่า คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน จังหวัดสุรินทร์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ เล็งเห็นความสำคัญของการดำเนินการอุตสาหกรรมคาร์บอนเครดิต สร้างมูลค่า คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน จังหวัดสุรินทร์ ทั้งระบบ ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการ ตลอดจนถ่ายทอดรายได้ไปสู่เกษตรกร ชุมชน เป็นการยกระดับของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ของจังหวัดสุรินทร์ตามที่นโยบายรัฐบาล ที่มุ่งให้เกิดความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ยกระดับการผลิตให้มีความสามารถในการแข่งขัน การสร้างองค์ความรู้ พัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ สามารถเชื่อมโยงตลาดการค้า การลงทุนในระดับนานาชาติ และการจ้างงานในพื้นที่ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงเศรษฐกิจฐานรากผ่านนโยบาย 4 มิติ ส่งเสริมธุรกิจ ดูแลสังคม รักษาสิ่งแวดล้อม และกระจายรายได้สู่ชุมชน ย้ำการทำงานด้วย “MIND” มุ่งยกระดับภาคอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ด้วย ‘หัว’ และ ‘ใจ’ เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร และสามารถคำนวณปริมาณคาร์บอนฟุตพริ้นท์ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กรและสามารถหาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อลดการปล่อยแก๊สเรือนกระจกขององค์กรได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพได้ 2. เพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมคาร์บอนเครดิต และสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน Carbon Neutrality และ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ Net Zero GHG Emissions ของจังหวัดสุรินทร์ 3. เพื่อขยายผลอุตสาหกรรมคาร์บอนเครดิตของประเทศไทย และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและธุรกิจของไทยให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีการค้าโลก
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงงานอุตสาหกรรม สามารถประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร 2. โรงงานที่เข้าร่วมโครงการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในองค์กรได้ 3. โรงงานที่เข้าร่วมโครงการมีความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนคาร์บอน
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการได้รับความรู้ด้านโลกร้อนและก๊าซเรือนกระจก 200 คน 2. โรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับการ Coaching and Training 120 คน

	<p>3. สื่อสำหรับเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา เพิ่มผลผลิตการผลิตอุตสาหกรรมคาร์บอนเครดิต 1 เรื่อง</p> <p>4. โรงงานอุตสาหกรรม เข้าร่วมโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย(Thailand Voluntary Emission Reduction Program) หรือมาตรฐานสากลไม่น้อยกว่า 2 โรงงาน</p>
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	<p>-บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <p>-การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและความมั่นคงปลอดภัย</p>
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>1. การอบรมเชิงปฏิบัติการ คาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ในภาคอุตสาหกรรม จำนวน 200 คน 3 วัน</p> <p>2. โรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับการ Coaching and Training 120 คน</p> <p>3. คัดเลือกและจัดทำมาตรฐานของประเทศไทย</p> <p>4. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สรุปโครงการ</p>
9. งบประมาณ	5,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของจังหวัดสุรินทร์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดสุรินทร์ เป็นแหล่งวัตถุดิบสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โดยโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ณ เดือนเมษายน 2567 มีจำนวน 378 โรงงาน แต่เป็นโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพียงร้อยละ 30.15 สินค้าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปขั้นต้นและขั้นกลาง นอกจากนี้ ยังมีผู้ประกอบการ SME ภาคการผลิตในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 529 ราย ที่มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นสินค้าชุมชน เช่น สิ่งทอ อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องจักสาน ของที่ระลึก แต่ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวยังขาดการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ ยังไม่มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต ผู้ประกอบการยังคงทำการผลิตด้วยวิธีการแบบเดิมเกิดภาวะท่ามากแต่ได้ผลผลิตน้อย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของจังหวัดสุรินทร์ เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตให้ผู้ประกอบการแปรรูปการเกษตร 2. เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 3. เพื่อเพิ่มความหลากหลายและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ 4. เพื่อขยายโอกาสทางการตลาด
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต จำนวน 80 คน 2. สถานประกอบการได้รับการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม จำนวน 20 แห่ง 3. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จำนวน 20 ผลิตภัณฑ์ 4. ผู้ประกอบการได้ออกงานจำหน่ายสินค้าและเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ 1 ครั้ง
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต จำนวน 80 คน 2. จำนวนสถานประกอบการได้รับการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม จำนวน 20 แห่ง 3. จำนวนผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จำนวน 20 ผลิตภัณฑ์ 4. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้ออกงานจำหน่ายสินค้าและเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน 20 ราย

6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	- การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการและเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมประชาสัมพันธ์ รับสมัคร คัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ 2. กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการสร้างแบรนด์ 3 หัวข้อ 50 คน รวม 18 ชั่วโมง 3. กิจกรรมพัฒนากระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 20 สถานประกอบการให้ได้มาตรฐานระดับสากล ด้านระบบการผลิต/ผลิตภัณฑ์/ระบบบริหารคุณภาพ 4. กิจกรรมประกวดการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 5. กิจกรรมเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่และสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้า (อุตสาหกรรมแฟร์) 1 ครั้ง
9. งบประมาณ	3,700,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอครบวงจรจังหวัดสุรินทร์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดสุรินทร์ เป็นแหล่งที่มีการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเป็นวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของเกษตรกรมานานับหลายศตวรรษ เป็นทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมช่วยสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและครอบครัว นอกจากนี้ไหมยังเป็นวัตถุดิบสำหรับแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์หลากหลายจำหน่ายได้ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ จัดเป็นอุตสาหกรรมสิ่งทอระดับครัวเรือนที่สำคัญ และต้องการยกระดับสู่สากล ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน BCG จะเป็นกลไกหนึ่งที่สามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสุรินทร์
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านกระบวนการผลิต การเลือกใช้วัตถุดิบ การย้อมสีธรรมชาติ ตามแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนโดยปรับปรุงกระบวนการผลิตและนวัตกรรม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ลดปริมาณของเสียจากระบบ รักษาฐานทรัพยากรของประเทศและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทุกด้านในภาพรวม และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ ให้กับผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนในอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่ทันสมัย และได้มาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อเตรียมขอการรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หรือ Thailand Textile Tag เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 3. เพื่อสร้างแบรนด์ ที่มีมูลค่าสูง ยกระดับสู่ตลาดสากล
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต จำนวน 50 คน 2. สถานประกอบการได้รับการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม จำนวน 20 แห่ง 3. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จำนวน 20 ผลิตภัณฑ์ 4. ผู้ประกอบการได้ออกงานจำหน่ายสินค้าและเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน 1 ครั้ง 100รายการ ออนไลน์ต่างประเทศ
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างแบรนด์ จำนวน 50 คน 2. จำนวนสถานประกอบการได้รับการยกระดับพัฒนาแบรนด์ บรรจุภัณฑ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมสิ่งทอครบวงจรจำนวน 10 แห่ง 3. จำนวนผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ 4. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้ออกงานจำหน่ายสินค้าและเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน 10 ราย

6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน - บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน
7. ระยะเวลา	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การประชาสัมพันธ์ รับสมัคร คัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ 2. การอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการสร้างแบรนด์ 3 หัวข้อ 50 คน รวม 18 ชั่วโมง 3. การพัฒนาแบรนด์ บรรจุภัณฑ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมสิ่งทอครบวงจร 4. การประกวดเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมอุตสาหกรรมสิ่งทอครบวงจร 5. การเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่และสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้า 1 ครั้ง 100 รายการ ออนไลน์ต่างประเทศ
9. งบประมาณ	3,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

4.1.3 โครงการที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม ในจังหวัดสุรินทร์
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ได้รับงบประมาณจากกระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

1. ชื่อโครงการ	พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) ให้มีคุณภาพมาตรฐาน
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	กรมการพัฒนาชุมชนเป็นหน่วยงานหนึ่งที่รับผิดชอบในการขับเคลื่อนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ควบคู่ไปกับการตลาดจึงได้กำหนดขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ผลผลิต ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก การผลิต การตลาดและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน กิจกรรมหลัก การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) ให้มีคุณภาพมากขึ้น เป็นที่ต้องการของตลาด และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ตามที่กรมการพัฒนาชุมชนจัดสรรงบประมาณให้ดำเนินการจังหวัดสุรินทร์ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) ให้มีคุณภาพมาตรฐาน
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาระดับคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา(Quadrant D) ให้มีศักยภาพทางการตลาดเพิ่มขึ้น 2. เพื่อพัฒนาทักษะผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น 3. เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D)
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) มีมูลค่าเพิ่มและสามารถแข่งขันในตลาดได้ 2. ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐานและตรงกับความต้องการของตลาด 3. ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP มีรายได้เพิ่มขึ้น
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) จำนวน 25 ผลิตภัณฑ์ ได้รับการพัฒนาระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ โดยต้องผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนดอย่างน้อย 4 ใน 6 ข้อ และทุกผลิตภัณฑ์ต้องผ่านเกณฑ์ 2. ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ที่มีผลิตภัณฑ์อยู่ในกลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) จำนวน 25 ราย/กลุ่ม มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและมีโอกาสทางการตลาดมากขึ้น

	3. ผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) ที่เข้าร่วมโครงการมียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	ธันวาคม 2568 - กุมภาพันธ์ 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญชี คุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ การสร้างแบรนด์การตลาด ฯลฯ</p> <p>2. จัดทำแผนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) ร่วมกับกลุ่มเป้าหมาย มีการวิเคราะห์ข้อมูล ค้นหา สภาพปัญหา จุดแข็ง จุดอ่อนของผลิตภัณฑ์ สอบถามความต้องการการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จากกลุ่มเป้าหมาย โดยยึดหลักการตลาดนำการผลิต พร้อมทั้งทำแบบประเมินผลก่อนการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและตามแบบรายงานที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนด</p> <p>3. พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) ตามแผนการพัฒนาที่กำหนด โดยดำเนินการร่วมกับผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย กำหนดให้มีการพัฒนาตัวผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ หรือฉลากสินค้า หรืออื่น ๆ ตามความเหมาะสม ให้คำนึงถึงความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยต่อผู้บริโภค</p> <p>4. จัดกิจกรรมทดสอบตลาดออนไลน์ให้กับผลิตภัณฑ์กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (Quadrant D) ที่ได้รับการพัฒนา จำนวนไม่น้อยกว่า 1 ช่องทาง เพื่อเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และเพิ่มช่องทางการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์</p> <p>5. จัดทำรายงานการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย ชื่อผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP รหัสผู้ประกอบการ ประเภทผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ชื่อผลิตภัณฑ์ รหัสผลิตภัณฑ์ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา รูปภาพผลิตภัณฑ์ (ก่อน - หลังดำเนินการพัฒนา) ยอดจำหน่าย (ก่อน - หลังดำเนินการพัฒนา) พร้อมทั้งทำแบบประเมินผลหลังการดำเนินงาน และประเมินผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนด (ตัวชี้วัด 6 ข้อ) ซึ่งต้องผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัด 4 ใน 6 โดยต้องผ่านเกณฑ์ข้อ 2) ดังต่อไปนี้</p> <p>1) เข้าสู่กระบวนการขอรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยอมรับในระดับพื้นฐานและท้องถิ่น</p>

	<p>2) มีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่มีคุณภาพ</p> <p>3) ผลิตภัณฑ์ที่สามารถผลิตซ้ำได้ในปริมาณและคุณภาพใกล้เคียงกัน</p> <p>4) ผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว โดยนำเสนอเรื่องราวที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ</p> <p>5) ผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐาน และมีตลาดการจำหน่ายที่ถาวรในช่องทางใดช่องทางหนึ่ง</p> <p>6) ผลิตภัณฑ์ที่มีแบรนด์สินค้า ที่สามารถนำไปใช้ส่งเสริมการตลาด</p>
9. งบประมาณ	375,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP โดยเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge – Based OTOP : KBO) จังหวัด
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุรินทร์ เป็นหน่วยงานระดับภูมิภาคที่รับผิดชอบในการขับเคลื่อนโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOPควบคู่ไปกับการตลาด รวมทั้งการจัดตั้งเครือข่ายองค์ความรู้ KBO จังหวัด เพื่อให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน เครือข่ายผู้ผลิตชุมชน ประชาชนชาวบ้าน ภายในจังหวัดผนึกกำลังองค์ความรู้พัฒนาขีดความสามารถของผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาด เพื่อให้ชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP จึงกำหนดให้มีการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่คณะกรรมการเครือข่ายองค์ความรู้ KBO จังหวัดเพื่อให้อีกกลไกหนึ่งในการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOPและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP สู่การแข่งขันทางการตลาดได้
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาระดับผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน มีมูลค่าเพิ่ม สร้างสรรค์นวัตกรรม 2. เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge –Based OTOP : KBO) จังหวัด ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ผ่านกระบวนการพัฒนาแล้ว มีโอกาสนำเสนอออกสู่ตลาดซึ่งเป็นการเปิดช่องทางการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้น
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของ โครงการ	ผลิตภัณฑ์ OTOP ได้รับการพัฒนาระดับให้มีมูลค่าเพิ่ม สร้างสรรค์นวัตกรรม
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลิตภัณฑ์ จำนวน 20 ผลิตภัณฑ์ ได้รับการพัฒนาและมีมูลค่าเพิ่มขึ้นและผ่านเกณฑ์ ชีววัด 4 ใน 6 โดยต้องผ่านเกณฑ์ข้อ 1) และข้อ 2) ดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) เข้าสู่กระบวนการขอรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยอมรับในระดับพื้นฐาน และท้องถิ่น 2) มีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่มีคุณภาพ 3) เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถผลิตซ้ำได้ในปริมาณและคุณภาพใกล้เคียงกัน 4) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว โดยนำเสนอเรื่องราวที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ

	<p>5) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐาน และมีตลาดการจำหน่ายที่ถาวรในช่องทางใดช่องทางหนึ่ง</p> <p>6) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีแบรนด์สินค้า ที่สามารถนำไปใช้ส่งเสริมการตลาด</p> <p>2.ผลิตภัณฑ์ที่เข้าร่วมโครงการมียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4</p>
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	ธันวาคม 2568 - กุมภาพันธ์ 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>1. คณะกรรมการเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge – Based OTOP : KBO) จังหวัด ร่วมกับหน่วยงานภาคีภาครัฐ เอกชน หรือสถาบันการศึกษาให้การสนับสนุนกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>2. พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP กลุ่มเป้าหมายตามแผนการพัฒนาผลิตภัณฑ์</p> <p>3. คณะกรรมการเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge – Based OTOP : KBO) จังหวัดติดตามสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา</p> <p>4. ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP กลุ่มเป้าหมาย นำผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาทำการทดสอบตลาด เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ให้เป็นที่ต้องการของตลาดมากที่สุด</p> <p>5. จังหวัดสนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์ OTOP ของผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP กลุ่มเป้าหมายมีช่องทางในการแสดงและจำหน่ายในตลาด</p> <p>6. จังหวัดจัดเวทีคัดเลือกผลิตภัณฑ์ OTOP เป้าหมาย จำนวน 1 ผลิตภัณฑ์ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่น มีนวัตกรรม เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมประกวดและเผยแพร่ผลการดำเนินงานเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge – Based OTOP : KBO) จังหวัด พร้อมจัดส่งข้อมูลผลิตภัณฑ์ให้กรมฯ เพื่อจัดทำหนังสือสุดยอด KBO 2026</p> <p>7. จังหวัดนำผลิตภัณฑ์มาจัดแสดง ร่วมประกวดและเผยแพร่ผลการดำเนินงานในส่วนกลาง</p>
9. งบประมาณ	440,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากชุมชนท่องเที่ยว ด้วยแนวคิดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่นักท่องเที่ยวลงมือปฏิบัติ (D-HOPE) กิจกรรมที่ 1 ค้นหาผู้จัดโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Champ) ผลิตภัณฑ์เด่น และการทดสอบโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	เพื่อส่งเสริมศักยภาพของชุมชนให้เกิดกิจกรรมที่รองรับการเข้ามาใช้บริการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับเสน่ห์ของชุมชน ทั้งในด้านของสถานที่ อาหาร วิถีชีวิต ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งการร่วมทำกิจกรรมกับคนในชุมชนและเป็นการหนุนเสริมขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ สนับสนุนให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้ประชาชนได้อย่างยั่งยืน ด้วยการกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่น (Local Economy) ให้เกิดความเข้มแข็ง โดยการใช้ความหลากหลาย ใช้อัตลักษณ์ของท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านการท่องเที่ยวโดยชุมชน และสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดกิจกรรมโปรแกรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ที่ได้บูรณาการแนวทาง D-HOPE (Decentralized Hands - On Program Exhibition) หรือการจัดนิทรรศการแบบกระจาย ที่ผู้ชมลงมือปฏิบัติด้วยตนเองที่ได้รับแนวทางมาจากประเทศญี่ปุ่น ดังนั้น จังหวัดสุรินทร์ จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากชุมชนท่องเที่ยว ด้วยแนวคิดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่นักท่องเที่ยวลงมือปฏิบัติ(D-HOPE) กิจกรรมที่ 1 ค้นหาผู้จัดโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Champ) ผลิตภัณฑ์เด่น และการทดสอบโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่อค้นหาผู้จัดโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Champ) และผลิตภัณฑ์เด่นในการเป็นกลไกขับเคลื่อนการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้จัดโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Champ) ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่นักท่องเที่ยวลงมือปฏิบัติ (D-HOPE)
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของโครงการ	1. ผู้ประกอบการชุมชน (Champ) ในชุมชนท่องเที่ยวเป้าหมายสามารถจัดทำโปรแกรม การท่องเที่ยวจัดนิทรรศการแบบกระจายที่ผู้ชมลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมในการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่นักท่องเที่ยวลงมือปฏิบัติ (Decentralized Hand - On Program Exhibition : D - HOPE) และเป็นกลไกขับเคลื่อนการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน

	<p>2.โปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Champ) 20 โปรแกรม มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว</p> <p>3.ได้ผลิตภัณฑ์เด่น 6 ผลิตภัณฑ์ เพื่อเข้าสู่กระบวนการพัฒนาและยกระดับ</p>
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>1. จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการฯ จำนวน 40 คน</p> <p>2. จำนวนผู้จัดโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Champ) 20 คน</p> <p>3. จำนวนโปรแกรมท่องเที่ยวของผู้จัดโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 20 โปรแกรม</p> <p>4. จำนวนผลิตภัณฑ์เด่น 6 ผลิตภัณฑ์</p>
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
7. ระยะเวลา	พฤษภาคม 2568 - ธันวาคม 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>1. 1) บรรยายให้ความรู้เรื่องแนวทางการจัดนิทรรศการแบบกระจายที่ผู้ชมลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Decentralized Hands - On Program Exhibition) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน การเขียนคำเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวหรือลูกค้าที่สนใจ การเขียนเรื่องราวของผลิตภัณฑ์ (Product Story) เทคนิคการเล่าเรื่องราว การจัดทำโปรแกรมท่องเที่ยวของผู้ประกอบการชุมชน หรือรับฟังการถ่ายทอดประสบการณ์และโปรแกรมการท่องเที่ยวตามแนวทาง(D-HOPE) จากชุมชนต้นแบบ</p> <p>2) คัดเลือกโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Champ) ในชุมชนเป้าหมายจำนวน 10 โปรแกรม และทำการพัฒนาปรับปรุงโปรแกรมของผู้ประกอบการชุมชน (Champ) ที่ได้รับคัดเลือกเพื่อเตรียมความพร้อมให้สามารถรองรับบริการนักท่องเที่ยวได้อย่างต่อเนื่องและเข้าร่วมในกิจกรรมที่ 2 จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่นักท่องเที่ยวลงมือปฏิบัติ (D - HOPE</p> <p>3) คัดเลือกผลิตภัณฑ์เด่นของชุมชนเป้าหมาย จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ เพื่อรองรับเข้าสู่การพัฒนาเตรียมความพร้อมสำหรับจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และเข้าร่วมในกิจกรรมที่ 2 จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่นักท่องเที่ยวลงมือปฏิบัติ (D - HOPE)</p> <p>4) การทดสอบโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ดำเนินการโดยแบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติ การจัดทำโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชน (Champ) และทดสอบโปรแกรมให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการฯ โดยให้มีผู้ประกอบการชุมชนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารหรืออาหารพื้นถิ่นอย่างน้อยชุมชนละ 1 ผู้ประกอบการชุมชน ระยะเวลาอย่างน้อย 1 วัน</p>

	<p>5) สรุปผลโปรแกรมที่ได้รับการเสนอชื่อและจัดทำทะเบียนผู้ประกอบการชุมชน (Champ) และโปรแกรมที่ได้ผ่านการทดสอบโปรแกรม จำนวนไม่น้อยกว่า 10 คน / 10 โปรแกรม</p> <p>6) สรุปผลผลิตภัณฑ์เด่นที่ได้รับการเสนอชื่อและจัดทำทะเบียนผลิตภัณฑ์เด่น จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์</p>
9. งบประมาณ	91,600 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุรินทร์

1. ชื่อโครงการ	ตลาดนัดคนไทยยิ้มได้
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>กรมการพัฒนาชุมชน ได้กำหนดขับเคลื่อนกิจกรรมตามแผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากในการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก การผลิต การตลาดและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์โดยเน้นการพัฒนาช่องทางการตลาด เพื่อพัฒนาศักยภาพ ตลาดนัดคนไทยยิ้มได้ ให้มีเอกลักษณ์และตัวตนที่โดดเด่น เชื่อมโยงการท่องเที่ยว เพิ่มช่องทางการตลาดให้กับสินค้าของสมาชิก ผลผลิตทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีศักยภาพ แต่ขาดช่องทางและโอกาส ในการจำหน่าย สร้างการเรียนรู้และประสบการณ์การจำหน่ายสินค้าให้กับ สมาชิกชุมชน เกษตรกร และผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP และได้พัฒนา สินค้าให้ตรงกับความต้องการของตลาด แต่ยังคงเอกลักษณ์และตัวตนของ ชุมชนจังหวัดสุรินทร์ มีตลาดนัดคนไทยยิ้มได้ ที่สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สุรินทร์รับผิดชอบ ประจำปี 2569 จำนวน 63 แห่ง ในพื้นที่ 17 อำเภอ เพื่อ เป็นการสนับสนุนการดำเนินงานตลาดนัดคนไทยยิ้มได้ ตามที่กรมการพัฒนา ชุมชนได้จัดสรรงบประมาณในการขับเคลื่อนงานตามภารกิจจึงได้จัดทำ โครงการตลาดนัดคนไทยยิ้มได้ ขึ้น</p>
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาศักยภาพตลาดนัดคนไทยยิ้มได้ ให้มีเอกลักษณ์และตัวตนที่โดดเด่น เชื่อมโยงการท่องเที่ยว เพิ่มช่องทางการตลาดให้กับสินค้าของสมาชิก ผลผลิตทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีศักยภาพ แต่ขาดช่องทาง และโอกาสในการจำหน่าย 2. เพื่อสร้างการเรียนรู้และประสบการณ์ในการจำหน่ายสินค้าให้กับสมาชิก ชุมชน เกษตรกร และผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP 3. เพื่อให้สมาชิกชุมชน เกษตรกร และผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ได้พัฒนา สินค้าให้ตรงกับความต้องการของตลาด แต่ยังคงเอกลักษณ์และตัวตนของ ชุมชน
4. ผลผลิตและผลลัพธ์ ของ โครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) 2. ผู้ประกอบการตลาดนัดคนไทยยิ้มได้ มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น 3. ตลาดนัดคนไทยยิ้มได้ เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	จัดตลาดนัดคนไทยยิ้มได้ จำนวน 1,000 ครั้ง (ไตรมาสละ 500 ครั้ง)
6. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	-การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยง เศรษฐกิจชายแดน

7. ระยะเวลา	พฤศจิกายน 2568 - กุมภาพันธ์ 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญ	1. การแสดงและจำหน่ายสินค้า OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลผลิตการเกษตร ฯลฯ ทั้งรูปแบบ Offline และ Online 2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย การแสดงศิลปวัฒนธรรม การสาธิตอาชีพ การบริการประชาชน การให้ความรู้ การรณรงค์งดการใช้ถุงพลาสติก และโฟม ตามนโยบายตลาดสะอาดปลอดภัย NO Foam No Plastics
9. งบประมาณ	200,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุรินทร์

4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ราชปี พ.ศ.2570

	แผนปฏิบัติราชการราชปี พ.ศ. 2569 ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการราชปี พ.ศ. 2569 ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ ปี 2570	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ราชปี พ.ศ. 2569
วิสัยทัศน์	“การปฏิรูปอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”	“ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”	“เมืองเกษตรสร้างมูลค่า พัฒนาเศรษฐกิจ ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและบริการ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”	“ขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมให้ เติบโตอย่างเข้มแข็ง ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”
ประเด็นการพัฒนา ดัชนีที่ 1	สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบาย สู่การปฏิบัติ เพื่อส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจในระดับ พื้นที่	การพัฒนาและส่งเสริมเกษตร สร้างมูลค่าอย่างครบวงจรและ ยั่งยืน	เสริมสร้างขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการและ ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด สุรินทร์ให้สามารถแข่งขันได้
ประเด็นการพัฒนา ดัชนีที่ 2	ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่การ ประกอบการที่ดีที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริม กำกับ ดูแล อุตสาหกรรมสู่การประกอบการดี ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	การส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยง เศรษฐกิจชายแดน	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อ ต่อการเสริมสร้างศักยภาพ ภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ดัชนีที่ 3	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อ ต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรม อย่างเข้มแข็ง และยั่งยืน	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อ ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาและยกระดับการ ท่องเที่ยวและบริการอย่าง ยั่งยืน	ขับเคลื่อนการพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมด้วยโมเดล เศรษฐกิจ BCG เพื่อสร้างความ ยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา			บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	
ประเด็นการพัฒนา ดัชนีที่ 5			การยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนและความมั่นคง ปลอดภัย	

ตารางที่ 22 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการ
พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ราชปี พ.ศ.2570

4.3 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของ สอจ. ตามแผนพัฒนา
จังหวัดสุรินทร์

-สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากจังหวัดสุรินทร์

4.4 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ ผลผลิต
แนวทางการพัฒนา ด้านที่ 1 เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตรและ อุตสาหกรรมชุมชนด้วยนวัตกรรมและส่งเสริมการรวมกลุ่ม (Cluster)			
1	โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมใน ภูมิภาค 1. กิจกรรมออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินการ เพื่อศึกษาสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้าน เชื่อมโยง 4 มิติตามแนวคิด MIND 2. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการกฎระเบียบ และแนวคิดการ เชื่อมโยง 4 มิติตามแนวคิด MIND (อบรม Onlineหรือ Onsite) 3. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง 4. ให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน 5. ค่าจ้างเหมาบริการเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในข้อ 1-4	378,400	100 ราย 130 ราย 250 ราย 50 ราย 2 ราย
2	โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) 1.การให้การรับรอง มผช. โดยดำเนินการรับคำขอและการให้การรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน 2. การตรวจติดตาม 3. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน 530 ราย 3.1 ประชาสัมพันธ์/เชิญชวนให้ผู้ผลิตชุมชนที่ยังไม่ได้รับ มผช./ใบรับรองยื่นต่ออายุเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐาน 3.2 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้กับ กลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน 3.3 ประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคหรือประชาชนทั่วไปได้เห็นถึง ประโยชน์จากการเลือกซื้อ	243,600	-รับคำขอ 82 คำขอ – ผ่านได้ รับใบรับรอง 71 คำขอ -ตรวจติดตาม จำนวน 20 ราย/ ชุดตัวอย่าง - ส่งเสริมพัฒนา คุณภาพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน 530 ราย

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ ผลผลิต
3	<p>โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)</p> <p>1. อบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชนภายใต้โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2568 วันที่ 13 -14 มกราคม 2568 ณ โรงแรมโซริท บูทิก สุรินทร์</p> <p>2. การพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ</p>	60,100	<p>- 20 ราย</p> <p>- 5 ผลิตภัณฑ์</p>
4	<p>โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-CNEXT STEPS)</p> <p>1. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการโครงการการเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร และยกระดับด้านการผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบและทดสอบผลิตภัณฑ์ ภายใต้โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPS) หลักสูตร“การเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Work shop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เมื่อวันที่ 28-29 เมษายน 2568 ณ สวนปารีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 7 กลุ่ม ทั้งหมด 25 ราย</p> <p>2. ยกระดับเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และ การทดสอบผลิตภัณฑ์ จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ ดังนี้</p> <p>1. กลุ่มทอผ้าโฮลกาย ศรีสังวาลย์ 65 ม.9 ตำบลหมื่นศรี อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์</p> <p>2. ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงเชือดสุกรต้นทอง 9 หมู่ 5 ตำบลแกใหญ่ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์</p> <p>2. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้เลี้ยงไก่เนื้อลูกผสมไก่โคราช ตำบลหนองสนธิ 48 ม.3 ตำบลหนองสนธิ อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์</p>	185,100	<p>25 ราย</p> <p>3 ผลิตภัณฑ์</p>

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ ผลผลิต
5	<p>โครงการสินเชื่อกองทุนพัฒนา SME ตามแนวพระราชรัฐ</p> <p>เจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ร่วมกับทีมที่ปรึกษา เข้าให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการเสริมแกร่ง SMEs ที่ได้รับสินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ (แบบ เฉพาะราย) ทั้งในรูปแบบ Online และ Offline</p> <p>ผลการดำเนินงาน : อนุมัติสินเชื่อเสื่อติดปีก จำนวน 4 ราย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บริษัท สุรินทร์โชคชัย จำกัด อนุมัติสินเชื่อวงเงิน 15 ล้านบาท 2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงเชือดสุกรต้นทอง อนุมัติสินเชื่อวงเงิน 13 ล้านบาท 3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โชควิมลการยาง อนุมัติสินเชื่อวงเงิน 5 ล้านบาท 4. บริษัท พูนผลโลจิสติกส์ (ไทยแลนด์) จำกัด อนุมัติสินเชื่อวงเงิน 12 ล้านบาท <p>วงเงินสินเชื่อรวม 45 ล้านบาท</p> <p>: อนุมัติสินเชื่อคงกระพัน จำนวน 1 ราย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บริษัท ดี แอร์พอร์ต คอมพิวเตอร์ จำกัด วงเงิน 1 ล้านบาท 	250,000	5 ราย
6	<p>ค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนิน ธุรกิจ (BSC)</p> <p>ให้บริการข้อมูลธุรกิจวินิจฉัยและให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น ในการริเริ่ม ต่อยอด และแก้ไขปัญหาธุรกิจ พร้อมเชื่อมโยง เครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ</p>	45,000	20 ราย
แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 พัฒนาระบบและกลไกที่เอื้อต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม			
1	<p>โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของกระทรวง อุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่</p> <p>จัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2568 เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบ แนวทางการ ดำเนินงานของหน่วยงานต่อไป จำนวน 1 แผน</p>	12,000	1 แผน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ ผลผลิต
แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม			
1	<p>โครงการค่าใช้จ่ายในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากมลพิษทางอากาศและเสียง เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม</p> <p>- กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ฯ</p>	21,439	5 ครั้ง
2	<p>ค่าใช้จ่ายในการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (NET ZERO EMISSION)</p> <p>- ฝึกอบรม การสร้างความตระหนัก และการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีภายใต้เศรษฐกิจ BCG สำหรับการพัฒนาสถานประกอบการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน ในวันพฤหัสบดี ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2567 ณ ห้องประชุมใหม่ทอง ชั้น 3 สอจ.สุรินทร์ อ.เมือง จ.สุรินทร์</p> <p>-กิจกรรมเตรียมความพร้อมสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG จำนวน 2 กิจกรรม ดังนี้</p> <p>1) บริษัท พูนผลเทรดดิ้ง จำกัด หากมีการดำเนินการตามให้คำปรึกษาแนะนำตามโครงการในการติดตั้ง Solar Rooftop จะทำให้ค่าใช้จ่ายด้านพลังงานลดลง คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ 3,000,000 บาท/ปี (36.00%) และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิได้ 348.0000 tCO₂e/ปี (35.59%)</p> <p>2) บริษัท สยาม เอส.เอ แพคเกจจิ้ง จำกัด หากมีการดำเนินการตามให้คำปรึกษาแนะนำตามโครงการในการติดตั้ง Solar Rooftop จะทำให้ค่าใช้จ่ายด้านพลังงานลดลง คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ 800,000 บาท/ปี (12.35%) และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิได้ 92.2375 tCO₂e/ปี (12.35%) สถานประกอบการที่เข้าร่วมสามารถลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ จำนวน 440.2375 tCO₂e/ปี</p>	315,881	24 ราย 2 กิจกรรม

ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย/ ผลผลิต
4	<p>ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม 2. กิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการด้านสิ่งแวดล้อม (Big Brother) /เครือข่ายต้นแบบ ที่ประสบความสำเร็จด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน 3. กิจกรรมตรวจประเมินสถานประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน 	122,900	<p>50 ราย</p> <p>1 ครั้ง</p> <p>1 ครั้ง</p>
5	<p>โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดี คู่ชุมชน”</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และอื่น ๆ ตาม ก.ม. แร่ 2. การเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ 3. การจัดฝึกอบรม/ประชุม/สัมมนา และกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการจัดกิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการเหมืองแร่ที่ดี 4. ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน 	357,978	<p>31 ครั้ง</p> <p>3 ครั้ง</p> <p>1 ครั้ง</p> <p>1 ราย</p>

044 511980

794 หมู่ 7 ถนนสุรินทร์ - ปราสาท
ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ 32000

